

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 58ο Τεύχος 955
Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2008

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτήσια 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

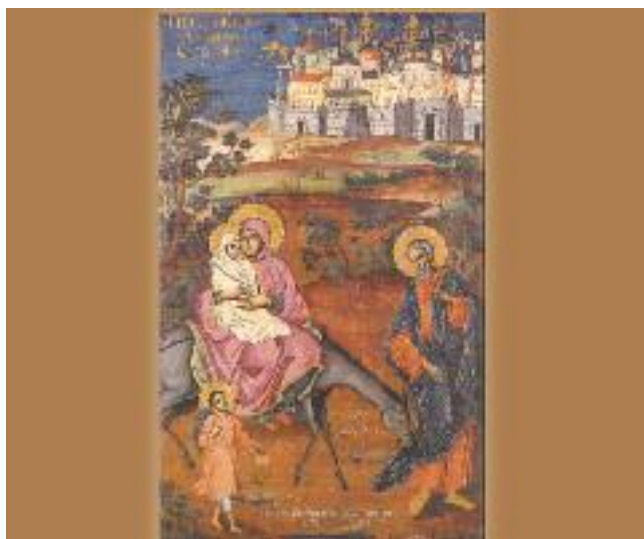
Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr
Ἐκτύπωσης: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033
www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
εἰς τήν διεύθυνσιν.

Εἰκὼν Ἑξαφύλλου:

Ἡ φυγή στήν Αἴγυπτο. Εἰκονοφύλακιο
Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, 1848.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χριστουγεννιάτικο μήνυμα	3-4
Ἡ Γ' συνάντηση ἀντιπροσώπων Νεότητος	5-6
Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος	7-10
«Ἰερέυς Χρῆστος Γκιόκας»	11
Φωνή ἀπό παλαιά	12-13
Δημητριάδος Γερμανός Μαυρομμάτης	14-15
Μικρά καί οὐσιώδη	16-17
Βιβλιοπαρουσιάσεις	18
Ἀρχιμ. Κύριλλος Ἀναγνώστου	19
Τήν Διακονίαν σου πληροφορήσον	20-23

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ
ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα
τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογε-
νοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος
καὶ ἀληθείας».

(Ἰωάν. Α' 1-4)

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2008

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Χαρᾶς οὐρανίου πληροῦνται σήμερον τά σύμπαντα, ἐπί τῇ κοσμοσωτηρίῳ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων, ὡς καί ἡ σεπτῇ Ἐκκλησία διακηρύσσει λαμπρᾷ τῇ φωνῇ: **«Τά σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται Χριστοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς Παρθένου!».**

Ἦλθεν ὡς ἄνθρωπος ἐπί γῆς ὁ Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος, ὁ εἷς τῆς Ἁγίας Τριάδος Θεός Λόγος, εἰς φανέρωσιν τοῦ «ἀπ' αἰῶνος κεκρυμμένου μυστηρίου», καθὼς μελωδεῖ ὁ ὕμνογράφος: **«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον καί ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, Υἱός ἀνθρώπου γίνεται».**

Ἦλθεν ἐν δούλῳ μορφῇ ὁ ἀπρόσιτος τῇ δόξῃ Θεός, σταλεῖς ὑπό τοῦ Οὐρανίου Πατρός διά τήν ἀνάκλησιν ἐκ τῆς μακρᾶς ἐξορίας τοῦ παρηκόου Ἀδάμ εἰς τήν γενέτειράν του, τόν Παράδεισον.

Ἐφανέρωθη ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή διά τήν κατάργησιν τοῦ μύθου τῆς πολυθεΐας καί τοῦ ψυχικοῦ θανάτου, τῆς ἁμαρτίας.

Περιβλήθη ἀναμαρτήτως τήν ἀνθρωπίνην σάρκα, ὁ πλάσας τόν ἄνθρωπον, ὅπως ἀγίαση αὐτόν καί ἀποκαταστήσῃ εἰς τήν πρώτην τιμήν καί ἀξίαν καί περισσότερον ταύτης, εἰς τήν κατά χάριν θέωσιν.

Καθίσταται οὕτω τό πῶμα τῆς ἁμαρτίας οὐράνιος ἄνθρωπος, δόξη καί τιμῇ ἐστεφανωμένος.

Εἰς τό μέγα τοῦτο μυστήριον, ὁ θεῖος Παῦλος ἐκτενέστερον ἀναφέρεται: **«Πολυμερῶς καί πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ».**

Ἐπί τῇ ἐνανθρωπήσει ὅθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τελειοῦνται αἱ προφητεῖαι καί ὁ Θεός λαλεῖ καί διαλέγεται ἀπ' εὐθείας μετά τῶν ἀνθρώπων, ὡς τέλειος ἄνθρωπος καί Θεός τέλειος.

Ἡ τοιαύτη δέ ἀνέκφραστος Θεϊκή προσφορά πρός τό γένος τῶν ἀνθρώπων, διεγείρει τήν Ἐκκλησίαν εἰς ὑψηλόν θεολογίαν: **«Ἄνθρωπος γίνεται Θεός ἵνα Θεόν τόν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις χορευέτω ἡ φύσις!»!**

Τό μέγα θαῦμα τῶν Χριστουγέννων, ἀγαπητοί, παρεκτός τῆς ἐκπληρώσεως τῆς προαιωνίου βουλῆς τοῦ Θεοῦ, ἐμπεριέχει δίδαγμα τῆς ἀκαταλήπτου ταπεινώσεως τοῦ Θεανθρώπου ὡς ἀντιδότου κατά τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ ἐπάρσεως τῶν πρωτοπλάστων πρός ἰσοθεΐαν...

Τό σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ ἀναδεικνύεται οὐρανός! Χοροστασίαι Ἀγγέλων ἄνωθεν ὕμνολογοῦν τόν τεχθέντα Σωτῆρα. Ποιμένες προσκυνοῦν ἐν θαυμασμῷ καί οἱ ἀστρολόγοι Μάγοι ἐν εὐλαβεί ὑποκλίσει προσφέρουν τά τίμια δῶρα, δηλωτικά τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς Βασιλείας καί τῆς Θεότητος τοῦ Γεννηθέντος. Ὁ Χερουβικός θρόνος διατυπῶται ὑπό τῆς πενιχρᾶς φάτνης, ἐνῶ τά ἐν τῷ Σπηλαίῳ ζῶα εἰκονίζουν τήν ἀλογίαν τῶν ἐθνῶν, τήν ὁποίαν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἦλθε νά ἐπαναφέρῃ εἰς λογικὴν ποίμνην.

«Τί εὐτελέστερον Σηπλαιῶν; Τί δέ ταπεινότερον σπαργάνων ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς χρηστότητός σου πλοῦτος;» βοᾷ ἡ Ἐκκλησία, ἐπισημαίνουσα τήν θεοφιλῆ ἀρετὴν τῆς ταπεινοφροσύνης, διὰ τῆς ὁποίας φανεροῦται ὁ πλοῦτος τῆς ἀγάπης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πρός τοὺς ἀνθρώπους!

Τὰ ἐκτεθέντα ὅμως ὑπερφυῖ γεγονότα καί διδάγματα, δέν ἀπηχοῦν δυστυχῶς κατά τήν ἐποχὴν ταύτην εἰς ὧτα ἀκούοντων...

Ἐπαυσε νά ἡχεῖ εἰς τὰς καρδίας τῶν χριστιανῶν ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ἐκτός ὀλίγων ἐξαιρέσεων...

Ἡ μείζων ἀνθρωπότης ἀγνώμων καὶ ἀχάριστος πρὸς τὸν Μέγαν Εὐεργέτην Θεὸν κατεχράσθη τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας τὴν ὁποίαν ἐσεβάσθη καὶ Αὐτός ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἀνθρώπου· διὸ ἀλογίστως παρεδόθη καὶ πάλιν εἰς τὰ δεσμά τοῦ ψυχοκτόνου ἐχθροῦ αἰχμάλωτος, μέ τὸ οἰκτρὸν κατάντημα νὰ θεωρεῖ τὴν παρανομίαν ὡς ἐλευθερίαν, τὴν αὐθάδειαν ὡς προβολήν, τὴν ἀναίδειαν ὡς εὐδαιμονίαν καὶ τὴν ἀναρχίαν ὡς δικαίωμα.

Τούτων ἕνεκεν καὶ τὰ πρό τινος ἐγκλήματα τῶν καννιβαλικῶν βανδαλισμῶν ἐν μέσαις Ἀθήναις, τὰ ὁποῖα ἐστιγματίσαν τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, γενόμενα κακὸς οἰωνὸς διὰ τὴν νεότητα τῆς αὔριον.

Τὸ εὐλογημένον παρὰ Θεοῦ ἔθνος μας, κάτοχον λαμπρᾶς ἱστορίας, ἐταπεινώθη διὰ τὴν ἀποστασίαν τοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ πάλαι ποτὲ μεγαλείου του, συμφυρόμενον εἰς τοὺς τρόπους μετὰ τῶν ἀντιθέων ἔθνων, εἰς κρίμα τῆς ἰδιαίτερας περὶ αὐτὸ προνοίας τοῦ Θεοῦ.

Αἱ σκοτειναὶ δυνάμεις μετὰ τὴν ἐκπόρθησιν τοῦ ὀχυροῦ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἐπαράτου οἰκουμενισμοῦ, ἐργάζονται πυρετωδῶς καὶ παντοειδῶς νὰ ὀδηγήσουν καὶ πάλιν τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ὀλοκλήρως εἰς τὸ ἄντρον τοῦ διαβόλου.

Ἡ μεγάλη ἀρετὴ τῆς ἠθικῆς περιγελάται σήμερον ὡς ἀναχρονιστικὴ.

Ὁ τίμιος γάμος ἐξηκριώθη καὶ ὁ Θεὸς δέν θεωρεῖται ἀναγκαῖος.

Ὅχι ἑλληνικὴ λαέ!! Κατέχεις πολύτιμον θησαυρὸν μεγάλης κληρονομίας. Ἐχεις ὑπέροχα διδάγματα ἀρετῆς τῶν προγόνων σου. Πίστιν βεβαίαν, Πατρίδα ἀγιοτόκον, οἰκογένειαν, πολιτισμὸν, σοφίαν, ἀνδρείαν καὶ προπαντὸς τιμὴν ἰδιαίτεραν ἀπὸ Θεοῦ!

Ἐχεις δεῖγμα χειροπιαστὸν τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ, ἐν ἔτει 1821, τὴν ἀπελευθέρωσίν μας ἀπὸ τῆς ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας δουλείας, κάτωθεν τοῦ πανισχύρου Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ὡς οἱ Ἰσραηλίται ὑπὸ τὸν Φαραῶ.

Μὴ παραδίδεις τὰ ἱερά καὶ ὅσια τῆς φυλῆς σου εἰς τοὺς ἀσπόνδους ἐχθρούς σου διὰ νὰ σέ περιγελοῦν ὡς ἄφρονα Ἡρόστρατον.

Ἀγαπητοὶ συνεορτασταί:

Ἐν ἐπιλόγῳ, ἐπικαλούμεθα τὴν νοημοσύνην τῶν ὑγιαινόντων λογικῶς, τῆς εἰκόνης δηλαδὴ τοῦ Θεοῦ καὶ μετ' αὐτῶν, στεντορία τῇ φωνῇ ἀναφωνοῦμεν:

«Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε»!

Καλούμεθα σήμερον, ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, εἰς πνευματικὴν ἀνάτασιν ὑφισταμένου εἰσέτι καιροῦ μετανοίας! Ἄς ἀκουσθῇ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ Ἀρχαγγελικὴ φωνή:

«Στῶμεν καλῶς. Στῶμεν μετὰ φόβου!»

Στροφή εἰς τὰς ρίζας. Εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν ἀναμόρφωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ! Εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῆς ἀξιοτίμου εἰκόνης τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἀναγεγεννημένοι ἐν Χριστῷ κατὰ τὸν παρόντα βίον, ἀξιωθῶμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Γένοιτο!

Ἐπὶ τούτοις πᾶσι, προσεπευχόμεθα ὑμῖν εὐλογίαν οὐράνιον ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς τοῦ δωδεκαημέρου καὶ τῷ ἐπὶ θύραις νέῳ ἔτει 2009.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Η Γ΄ Συνάντηση Άντιπροσώπων Νεότητας

Τήν Κυριακή 1/14 Δεκεμβρίου 2008, στόν Ί.Ν. Άγ. Πέτρου & Παύλου, Ρέντη, πραγματοποιήθηκε ή «Γ΄ Συνάντηση Ένοριακών Άντιπροσώπων Νεότητας». 25 νέοι υπό τήν προεδρία τοῦ Θεοφ. Μαραθῶνος κ. Φωτίου, κατέθεσαν τίς προτάσεις τους πάνω σέ ὀργανωτικῆς φύσεως θέματα καί καθόρισαν τά ἐπόμενα βήματα τοῦ ΝΕ.Ο.Σ. (φιλανθρωπία, αἰμοδοσία, ψηφιοποίηση ἀρχείου, ἐκδήλωση στή Λάρισα). Στό τέλος παρατέθηκε τράπεζα μέ πλούσια ἐδέσματα καί δόθηκε ή ἀναμνηστική κούπα ἀπό τήν «Α΄ Πανελλήνια Σύναξη» γιά νά διανεμηθεῖ στίς συμμετέχουσες Ένορίες.

♦ Διοικητικά

Δημιουργήθηκαν καί ἄλλοι τοπικοί Σύνδεσμοι στήν περιοχή τῆς Λάρισας, τῆς Πάτρας καί τῆς Κομοτηνῆς. Βρισκόμαστε στή διαδικασία ἐξεύρεσης τῶν κατάλληλων προσώπων καί γιά τίς ἐνορίες τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Ἀποφασίστηκε, ὅπως χορηγεῖται εἰδική βεβαίωση-διοριστήριο σέ κάθε ἐνοριακό ἀντιπρόσωπο νεότητας, γιά νά μπορεῖ νά τελεῖ ἀνεμπόδιστα τά καθήκοντα του.

♦ Τομέας Φιλανθρωπίας

Σέ κάθε ναό, στόν ὅποιο δέν ὑπάρχει ὀργανωμένη φιλόπτωχος ἀδελφότητα, θά δημιουργηθεῖ μία ὁμάδα ἐργασίας ἀπό νέους, πού θά φροντίζει γιά τή συλλογή εἰδῶν ἔνδυσης, τήν διαλογή τους, καθώς καί γιά τήν ἔρευνα τῶν ἀναγκῶν πού ὑπάρχουν (πολύτεκνες οἰκογένειες, ἄποροι, ὀρφανοτροφία, σύλλογοι κ.λπ). Τό συντονισμό αὐτῶν τῶν ὁμάδων ἀπό τίς διάφορες ἐνορίες τῆς Ἀττικῆς καί τήν διεκπεραίωση αὐτῶν τῶν φιλανθρωπικῶν

κινήσεων ἀναλαμβάνει ή Μελλομένη Βελόνη (τηλ. 6977442450), ὁ Γιάννης Γακίκος (τηλ. 6978116131) καί Ἀντώνιος Ζιώγας. Τή μιά μέρα θά γίνεται ή συλλογή καί ή διαλογή τῶν ρούχων καί τήν ἐπομένη θά κανονίζεται ή μεταφορά τους, ὥστε νά μήν προκύψουν προβλήματα ἀποθήκευσης καί στίβαξης τους.

♦ Αἰμοδοσία

Ὁ ΝΕανικός Ὁρθόδοξος Σύνδεσμος, ἀποφάσισε τήν δημιουργία τράπεζας αἵματος στήν ὁποία μποροῦν νά συνδράμουν ὅλοι οἱ αἰμοδότες (ἀκόμη καί αὐτοί πού θά δώσουν αἷμα γιά πρώτη φορά) εἴτε μεμονωμένα σέ ὁποιοδήποτε νοσοκομεῖο (ὑπόψιν ΝΕ.Ο.Σ.) εἴτε στίς ὀργανωμένες αἰμοδοσίες πού θά λαμβάνουν χώρα μία ἢ δύο φορές τό χρόνο σέ ὀρισμένες ἐνορίες τῆς Ἐκκλησίας μας, σέ ἡμερομηνίες πού θά ἀνακοινωθοῦν. Αὐτή ή τράπεζα θά ἀποτελέσει τήν πρώτη ἀξιόλογη καί βασική προμήθεια μονάδων αἵματος, πρωτίστως γιά τά μέλη τοῦ Συνδέσμου καί κατά δεύτερον γιά ὁποιοδήποτε πάσχοντα συνάνθρωπο. Ὑπεύθυνη προγραμματισμοῦ τῶν αἰμοληψιῶν καί διαχείρησης

τῶν ἀποθεμάτων ὀρίστηκε ἡ κα Παρασκευὴ Σταύρου (τηλ. 6972313535), Τεχνολόγος Ἱατρικῶν Ἑργαστηρίων καὶ ἐκπαιδευτικός στὴ Δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση μὲ πάνω ἀπὸ 20 χρόνια ἐμπειρίας στὶς ὀργανωμένες αἰμοδοσίες.

♦ Ἡ Ἱερὰ Ἀγρυπνία τοῦ μήνα

Ἀποφασίστηκε, κάθε μήνα νὰ τελεῖται μία σύντομη Ἀγρυπνία σέ διαφορετικὴ ἐνορία κάθε φορά, μὲ τὴν ἐνεργὴ συμμετοχὴ τῶν νέων στὴ τέλεσή της (Διακονία στό ἀναλόγιο, τό ἱερό βῆμα, τὴν προετοιμασία τοῦ ναοῦ κ.λπ.). Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν δυσκοφορία καὶ τό κερὶ θὰ διατίθενται πρὸς ἐνίσχυση τοῦ Συνδέσμου, ὁ ὁποῖος δέν ἔχει ἔσοδα. Ἡ πρώτη ἀγρυπνία ἀπὸ νέους ἔλαβε χώρα στὸν Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Περιστερίου (Τρισεύγενης & Ταντάλου) ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος.

♦ Ἐπεξεργασία καὶ ψηφιοποίηση ἱστορικοῦ ἀρχείου

Προσφάτως στά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, βρέθηκαν τὰ ἱστορικά ἀρχεῖα καὶ πρακτικά τῆς «Ἐνώσεως Νέων» ἀπὸ τό ἔτος 1933. Ἐκεῖ μέσα βρίσκονται σημαντικές πληροφορίες καὶ ντοκουμέντα γιὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ ἀγῶνα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἡ ψηφιοποίηση καὶ ἄρα ἡ διάσωση αὐτοῦ τοῦ ἀρχείου θὰ εἶναι μία σημαντικὴ συνεισφορά. Γιὰ αὐτό ἀποφασίστηκε ἡ συγκρότηση μιᾶς ὁμάδας ἐργασίας νέων, οἱ ὁποῖοι θὰ καταπιαστοῦν μὲ αὐτό τό ἔργο. Ἦδη ἔχουν

ἐκδηλώσει ἐνδιαφέρον μερικοὶ νέοι. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συμμετάσχουν στὴν «ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΜΑΣ» νὰ ἐπικοινωνήσουν μαζί μας (6972451693, 6974556186, syndesmosneon@gmail.com)

♦ Ἐκδήλωση στὴ Λάρισα

Ἀποφασίστηκε ἡ διοργάνωση, σέ συνεργασία μὲ τὴ Μητρόπολη Λαρίσης, ἑορταστικῆς τιμητικῆς ἐκδηλώσεως, στὴν περιοχὴ τῆς Λαρίσης, τό Σάββατο 18/31-1-2009 ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, κατὰ τὴν ὁποία καὶ ἄγει τὰ ὀνομαστήρια τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Λαρίσης & Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος. Ἡ ἐκδήλωση θὰ περιλαμβάνει ὁμιλία καὶ κοπὴ πρωτοχρονιάτικης πίτας τοῦ ΝΕ.Ο.Σ.

♦ Ἐκδρομὴ

Συζητήθηκε τό αἶτημα πολλῶν τοπικῶν Συνδέσμων, γιὰ πραγματοποίηση καὶ ἄλλων προσκυνηματικῶν μονοήμερων ἐκδρομῶν, παρόμοιων μὲ αὐτὴ πού ἐγίνε στό Λουτράκι μετὰ τὴν Σύναξη τοῦ Ὀκτωβρίου, δεδομένης τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας της. Οἱ προτεινόμενοι προορισμοὶ εἶναι: προσκυνηματικὴ περιήγηση σέ μοναστήρια τῆς Ἀττικῆς, ἱστορικὴ Μονὴ Ὁσίου Λουκᾶ Λειβαδιᾶς, Μονὴ Μακρυμάλλης Εὐβοίας (κάρα Ἀγ. Παρθενίου), Σαλαμίνα, Αἴγινα, Ἀρκαδία (Στεμνίτσα, Δημητσάνα καὶ Μονές Τιμ. Προδρόμου, Φιλοσόφου καὶ Ἀγ. Νικοδήμου).

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ*

Υπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου
κ. Καλλίνικε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομε,
Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριε,
Ὅσιωτάτη Γερόντισσα Εἰρήνη,
Πανοσιώτατοι καί Αἰδεσιμώτατοι Πατέρες,
Ἐντιμώτατοι Πρόεδροι καί ἐκπρόσωποι συλλόγων.
Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ ἐνθύμησις τοῦ Δικαίου εἶναι αἰωνία, ὅπως λέγει ἡ Ἁγία Γραφή: «εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος». Σέ ἀντίθεση μέ τούς κατά κόσμον ἰσχυρούς καί διασήμους τῶν ὁποίων ἡ φήμη ἐξαφανίσθηκε παταγωδῶς: «καί τό μνημόσυνον αὐτῶν ἀπώλετο μετ' ἧχου». Ὅπως ἡ πομφόλυξ, ἡ σαπουνόφουσκα, ἐκρήγνυται καί ἐξαφανίζεται μέ θόρυβο, ἔτσι καί ἡ ἐνθύμησις τῶν κατά κόσμον ἰσχυρῶν: ἀφοῦ ἔζησε μέ θόρυβο καί τυμπανοκρουσίες, ξαφνικά, μόλις ἀποθνήσκει ὅλοι τους λησμονοῦν. Σάν πυροτέχνημα ἦταν ἡ ζωή τους.

Ἐπάρχουν καί πρόσφατα παραδείγματα. Δέν θά ἀναφερθῶ.

Πράγματι, ποιός ἐνθυμεῖται σήμερα τούς Βασιλεῖς καί τούς ἄρχοντας, τούς ἰσχυρούς τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου; Κανείς, ἐκτός μόνον ἀπό κάποιους ἱστοριοδίφεις, πού ἐνσκύπτουν ἀνάμεσα στά ἀραχνιασμένα ράφια τῶν βιβλιοθηκῶν, σέ ἐξειδικευμένα βιβλία, χειρόγραφα καί περγαμηνές μέ τό ἱστορικό περιεχόμενο τοῦ 5ου αἰῶνος μ.Χ. Καί ὅσοι εἶναι λίγο εὐρύτερα γνωστοί, εἶναι ἐξ ἀντανακλάσεως τοῦ φωτός τῆς γνώσεως τοῦ βίου τοῦ Ἁγ. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς ἐμπλεκόμενους στίς ἐναντίον του διώξεις.

Γιατί ὁμως ἔμεινε στήν Ἱστορία ὁ Ἁγ. Ἰ. Χρυσόστομος. Πά δύο λόγους: α) Γιά τόν βίο του καί β) Γιά τά ἔργα του. Γιά τήν διδασκαλία του καί γιά τό παράδειγμά του. Ἐδίδαξε καί μᾶς διδάσκει συνεχῶς μέ τά συγγράμματά του.

* Διασκευή τῆς ἐναρκτήριας ὁμιλίας στήν ἡμερίδα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ ὁποία ἔλαβε χώρα στήν Λαμία τήν 11/24 Μαΐου 2008.

Μᾶς κατηχεῖ μέχρι σήμερα στήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Μᾶς ἀναλύει τὰ θεῖα δόγματα. Μᾶς πείθει, ὅμως, μέ τό παράδειγμα τοῦ βίου του. «Ὁ λόγος διδάσκει καί τό παράδειγμα πείθει» λέγει μιά παροιμία. Καί περισσότερο ἀπό ὅλα μᾶς ὠφελεῖ τό παράδειγμα τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στούς 16 αἰῶνες πού πέρασαν ἀπό τήν πρός Κύριον ἐκδημία τοῦ μελιρῦτου αὐτοῦ ποταμοῦ τῆς σοφίας ἀναρίθμητοι ἄνθρωποι σέ ὅλην τήν οἰκουμένη, ὡς γῆ ἀγαθή ἀρδεύθηκαν μέ τὰ πνευματικά νάματα τῆς εὐσεβείας καί καρποφόρησαν σέ ἀρετές. Γι' αὐτό καί ἡ μνήμη του πάντοτε διατηρήθηκε ζωντανή. Καί ἡ σημερινή ὁμήγυρις αὐτό πάλι ἀναδεικνύει.

Στίς εἰσηγήσεις πού θά ἀκολουθήσουν θά ἀναλυθοῦν ἐκτενέστερα κάποιες ἀπ' τίς πτυχές τοῦ βίου καί κυρίως τοῦ ἔργου τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατρός καί Διδασκάλου. Εἰς τὴν ἄσχοληθοῦμε μέ ὀρισμένα ἀξιωματικὰ στοιχεῖα τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου, τὰ ὁποῖα μποροῦν νά ἀποτελέσουν παραδείγματα πρός μίμηση γιά ὅλους τοὺς Χριστιανούς, σέ ὅλες τίς ἐποχές.

Α. ΓΕΝΝΗΣΗ - ΜΟΡΦΩΣΗ

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γεννήθηκε τό 354 στήν Ἀντιόχεια ἀπό τοὺς γονεῖς Σεκοῦνδο καί Ἀνθοῦσα.

Ἡ Ἀντιόχεια (μία Ἑλληνική πόλη ὑπὸ τουρκική κατοχή σήμερα στά σύνορα μέ τήν Συρία) ἦταν πρωτεύουσα τῆς Ἀσίας. Ἡ Ρωμαϊκή Οἰκουμένη (ὁ τότε γνωστός κόσμος) χωριζόταν σέ 3 διοικήσεις: Εὐρώπης (μέ πρωτεύουσα τήν Ρώμη), Ἀφρικῆς (μέ πρωτεύουσα τήν Ἀλεξάνδρεια) καί Ἀσίας (μέ πρωτεύουσα τήν Ἀντιόχεια).

Ὁ Σεκοῦνδος ἦταν Ρωμαῖος Στρατηγός, ἡ Ἀνθοῦσα ἦταν Ἑλληνίδα. Ἐγιναν Χριστιανοί καί ὁ Ἰωάννης ἔλαβε χριστιανική μόρφωση. Ἡ παράδοση τῆς Ἀρχαίας Ρώμης, ὁ Ἑλληνικός πολιτισμός καί ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι τὰ τρία χαρακτηριστικά πού συνιστοῦν αὐτό πού σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει νά ὀνομάζεται «βυζαντινός πολιτισμός». Βλέπουμε, λοιπόν, ὅτι καί τὰ τρία αὐτά χαρακτηριστικά συνυπῆρχαν καί στήν διαμόρφωση τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἁγίου.

Ἐβαπτίσθη σέ ἡλικία 18 ἐτῶν ἀπό τόν Ἅγιο Μελέτιο Ἀντιοχείας. Ἐλαβε τήν στοιχειώδη καί τή μέση παιδεία καί προχώρησε καί σέ ἀνώτατες σπουδές (φιλοσοφία). Διδασκαλοὶ του ἦταν ὁ σοφιστής Λιβάνιος καί ὁ φιλόσοφος Ἀνδραγάθως. Ἀφοῦ ἐσπούδασε ὅλες τίς ἐπιστῆμες (ἦταν αὐτό πού ἀποκαλεῖται **πανεπιστήμων**) ἔγινε Μοναχός γιά νά γίνει κοινωνός καί τῆς ἀνωτάτης τέχνης καί ἐπιστήμης: ὁ Μοναχισμός ὀνομάζεται τέχνη τεχνῶν καί ἐπιστήμη ἐπιστημῶν. Ἄσκησε καί συγγραφικό ἔργο. Ἀπέκτησε χάρισμα ἑρμηνείας τῶν θ. γραφῶν καί χάρισμα ἱαμάτων. Μετά 4 ἔτη ἀσκήσεως ἀσθένησε καί κατέβηκε στήν Ἀντιόχεια. Ὁ Ἅγιος Μελέτιος χειροτονεῖ αὐτόν Ἀναγνώστη. Ὁ Διάδοχος τοῦ Μελετίου Φλαβιανός ἔπειτα ἀπό θεῖα ἀποκάλυψη τόν χειροτονεῖ Διάκονο καί Ἱερέα, **δίχως ὁ ἴδιος νά τό ἐπιθυμεῖ**. Τό 398, μετά τόν θάνατο τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νεκταρίου ἐκλέγεται στήν θέση του ὁ Ἰωάννης. Ὁ Ἰωάννης κυριολεκτικῶς ἀπήχθη ἀπό ἀνθρώπους τοῦ Αὐτοκράτορα, καί **παρά τήν θέλησή του** χειροτονεῖται Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Β. Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τότε, όπως και τώρα, εκτός από την Ὁρθόδοξη Χριστιανική Ἐκκλησία, ὑπῆρχαν διάφορες κοινότητες αἱρετικῶν. Οἱ εἰδωλολάτρες, λοιπόν, ἔλεγαν στους Χριστιανούς: «Σέ ποιά Ἐκκλησία νά πᾶμε; Σέ ἐσᾶς; Στους Ἀρειανίζοντες; Στους Γνωστικούς; Στους Μαρκιωνιστές, Στους ὀπαδούς τοῦ Εὐνομίου; Στους Ἀπολλιναριστές; Σέ ποιούς;».

Πρός αὐτούς ὁ Ἅγιος ἀπαντοῦσε: «Εὐλογο εἶναι ὅτι ἐγὼ θά σᾶς πῶ νά ἔλθετε ἐδῶ πού βρίσκομαι ὁ ἴδιος. Ὅμως ἐσεῖς νά κάνετε προσευχή στόν Χριστό καί ἐκεῖνος θά σᾶς φωτίσει ποιά εἶναι ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία Του».

Γ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΕΝΟΣ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ

Πρός ἐκείνους πού ἀπό ἀδιαφορία ἐκκλησιάζονταν ὅπου καί νά ἦταν καί σέ ναούς τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας καί σέ ναούς σχισματικῶν, μέ τό πρόσχημα ὅτι ἡ πίστη ἦταν κοινή, ὁ Ἅγιος ἀπήντησε, ὅτι ἀκριβῶς γι' αὐτό δέν πρέπει νά ἐκκλησιάζονται στους ναούς τῶν σχισματικῶν. Ἀφοῦ ἔχουν τήν ἴδια πίστη μέ ἐμᾶς, γιατί δέν εἶναι μαζί μας; Ἡ μήπως τό θέμα τῆς Ἱερωσύνης εἶναι μικρό; Τήν ἴδια μέριμνα πού ὀφείλουμε νά ἐπιδεικνύουμε γιά τά θέματα τῆς πίστεως πρέπει νά ἔχουμε καί γιά τό θέμα τῆς Ἱερωσύνης ἐνός κληρικοῦ.

Αὐτός ὁ Ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος πού εἶπε τό περίφημο: «Τό σχῆσαι τήν Ἐκκλησίαν, οὐκ ἔλαττον τοῦ εἰδωλαλατρῆσαι», χαρακτηρίζοντας **ὁμοίους μέ τούς εἰδωλολάτρες αὐτούς πού προξενοῦν σχίσματα** στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Δ. ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ Ἅγιος ὅταν ἔγινε Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως διέγνωσε τίς πληγές πού μάστιζαν τόν κλῆρο. Ἀνηθικότης, πολυτελής ζωή καί φιλαργυρία. Ἀσυμβίβαστος μέ τήν διαφθορά, πολέμησε ἐναντίον της μέ κάθε μέσο. Μέ κηρύγματα, μέ ὑπόδειγμα τοῦ βίου καί ἀσκητικῆς διαγωγῆς μέσα στό πατριαρχεῖο (πού οἱ σημερινοί φερόμενοι ὡς διάδοχοι του πού ζοῦν σάν μαχαραγιάδες καί ρασοφόροι σουλτάνοι) καί μέ ἐλεημοσύνες καί ἀγαθοεργίες.

Ἡ σιμωνία τῶν ἐπισκόπων ἦταν ἄλλη μία μάστιγα. Κυριαρχοῦσε ἡ σιμωνία καί ἐπωλεῖτο ἡ Ἀρχιερωσύνη, ἡ Ἱερωσύνη, ἡ Διακονία. Ὁ ὑποψήφιος γιά νά χειροτονηθεῖ Ἐπίσκοπος συχνά πλήρωνε χρήματα. Δανειζόταν γιά νά βρεῖ τά χρήματα καί μετά γιά νά ξεχρεώσει ἐπῶλει χειροτονίες. Φοβερή ἀμαρτία! Ἐκίνησε ἐκστρατεία καθάρσεως στήν Μικρά Ἀσία γιά νά ἐξαλείψει τήν μάστιγα τῆς σιμωνίας. Σέ λιγότερο ἀπό τρεῖς μῆνες δικάσθηκαν, καθηρέθηκαν καί ἀντικαταστάθηκαν δεκατρεῖς (ἄλλοι λέγουν δεκαἑξί) Ἀρχιερεῖς.

Ἡ κατάσταση αὐτή δημιούργησε μία δυσaráσκεια εἰς βάρους του ἀπό ἐκείνους πού καθηρέθηκαν, ἀλλά καί ἀπό ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνέμεναν νά ἔλθει ἡ σειρά τους.

Ἰδοῦ τό παράδειγμα ἐνός ὑπευθύνου Ἱεράρχου, ὁ ὁποῖος δέν ἐδίστασε νά πατάξει τήν διαφθορά μέ κάθε μέσο. Εἶναι βέβαιο ὅτι αὐτή του ἡ στάση ἔγινε αἰτία νά κάνη πολλούς ἐχθρούς καί ἀργότερα νά καθαιρεθεῖ ἀδίκως.

Μᾶς ἄφησε ὅμως αὐτό τό διδάγμα, ὡς φωτεινό ὑπόδειγμα γιά ὅλους τούς ἔχοντες ἠγετική θέση, καί μάλιστα τούς Ἐπισκόπους. **Νά μή συμβιβάζονται μέ τήν διαφθορά.**

Ε. Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΘΑΙΡΕΣΗΣ ΤΟΥ

Εἶναι ἀδύνατον νά κλείσουμε τήν σύντομη ἀναφορά μας στήν Ἱστορική φυσιογνωμία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, δίχως νά ἀναφέρουμε τό πῶς ἀντιμετώπισε τήν ἀδικη καθαίρεσή του. Καί μόνον αὐτό θά ἦταν ἀρκετό γιά νά μείνη στήν ἱστορία.

Δέν θά ἀναφερθοῦμε στίς λεπτομέρειες τοῦ πῶς ἦλθε σέ σύγκρουση μέ τήν Αὐτοκράτειρα Εὐδοξία καί πῶς ἡ τελευταία μηχανεύτηκε τήν ἀδικη καθαίρεσή του. Εἶναι λίγο-πολύ σέ ὅλους γνωστά. Θά σταθοῦμε μόνο σέ τοῦτο: Ἦταν στό Πατριαρχεῖο ὁ Ἅγιος μαζί μέ 40 Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι τόν ὑποστήριζαν. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος εἶχε συναθροίσει 45 Ἀρχιερεῖς, τούς ἐχθρούς τοῦ Ἁγίου πού ἦταν δυσαρστημένοι μέ αὐτόν (ὅπως προανέφεραμε) μαζί μέ ὅσους εἶχε φέρεי ὁ ἴδιος ἀπό τήν Αἴγυπτο γιά νά «δικάσῃ» τόν Ἅγιο. Καί ὁ Ἅγιος συμβούλευε τούς

Ἀρχιερεῖς οἱ ὁποῖοι τόν ὑποστήριζαν λέγοντας: *«Εάν μέ ἀγαπᾶτε, συλλειτουργεῖστε μαζί μέ ἐκείνους, γιά νά μή γίνῃ σχίσμα στήν Ἀγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία. Γιά τήν καθαίρεση ὅμως μήν ὑπογράψετε, διότι δέν γνωρίζω τί εἶναι αὐτά πού μέ κατηγοροῦν».*

Ἴδου παράδειγμα πρὸς μίμησην. Ὁ δίκαιος προτιμᾷ νά ἀδικηθῇ παρά νά κάνῃ σχίσμα. Οἱ ἀδικοὶ προτιμοῦν νά σχίσουν τήν Ἐκκλησία προκειμένου νά ἀποφύγουν τήν δίκαιη τιμωρία.

Αὐτά τά λίγα ἀρκοῦν γιά νά κατανοήσουν τό γιατί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος ἔμεινε στήν Ἱστορία. Στίς εἰσηγήσεις πού θά ἀκολουθήσουν θά ἀναλυθοῦν καί ἄλλες πτυχές τοῦ βίου καί τοῦ ἔργου του πού ἐπιβεβαιώνουν ἔτι περισσότερο ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἄφησε ἀνεξίτηλη τήν παρουσία του στό **ἱστορικό γίνεσθαι** μέ τήν διδασκαλία του, ἀλλά καί μέ τό παράδειγμά του. Κυρίως μέ αὐτό.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΙΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ π. ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΚΙΟΚΑ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Μετά ἀπό λίγο καιρό ὁ παπα-Χρῆστος ἀρρώστησε.

Πέντε χρόνια κράτησε ἡ ἀσθένεια του στό νοσοκομεῖο ξεχασμένος ἀπό τούς περισσό-
τερους. Ὄταν ἐπέστρεψε ἀπό
τό νοσοκομεῖο στό σπίτι του,
πού κατοικοῦσε τελευταία
στό Χαϊδάρι, ἐκάλεσε τόν
τότε Μητροπολίτη Θεσσα-
λονίκης καί σημερινό Μακα-
ριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθη-
νῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ.
Χρυσόστομο, πού ἦταν ὁ
μόνος πού ἔδειξε πραγματικό
ἐνδιαφέρον. Ἦρθε, τόν ἐξο-
μολόγησε, ὕστερα φωνάξαμε
τόν ἀείμνηστο πατέρα Καλ-
λίνικο ἀπό τόν Ἅγιο Νικόλαο
Χαϊδαρίου, ἔφερε τήν Ἁγία
Κοινωνία καί τόν κοινώνησε.
Ὁ παπα-Χρῆστος προέβλεψε
τήν κοίμησή του δύο ἡμέρες
πρίν. Ἦταν ἡμέρα Τρίτη καί
μοῦ εἶπε ὅτι «τήν Πέμπτη ἀναχωρῶ».

Πράγματι τήν Πέμπτη στίς 13/04/2978, ὅπως
προέβλεψε, ἄφησε τήν τελευταία του πνοή
πρός Κύριον. Ἡ παπαδιά μέ τόν πατέρα Καλλίνι-
κο τόν τακτοποίησαν καί τόν ἔντυσαν μέ τά ἱερά
του. Τηλεφώνησαν στόν Μακαριώτατο κ.κ.
Χρυσόστομο, καθὼς ἦταν ἡ ἐπιθυμία του, νά γί-
νει ἡ κηδεῖα του στήν Ἱερά Μονή Παναχράντου,
στά Μέγαρα, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε «Ἔχουμε ἱερά
ὕποχρέωση, παιδί μου, καί νά τόν φέρεις ἐδῶ».

Τόν πήγαμε στήν ἐνορία του, στόν Ἅγιο
Παῦλο, γιά νά τόν ἀποχαιρετήσῃ τό ἐκκλη-
σίασμα πού τόσα χρόνια ἀγίαζε, γιά τελευταία
φορά. Ἐν συνεχείᾳ τόν πήγαμε στήν ἱερά μονή
τῆς Παναχράντου, ὅπου τόν
διάβασαν, ὁ Μακαριώτατος
Ἀρχιεπίσκοπός μας, μέ τόν
πατέρα Κύριλλο καί τήν
ἀδελφότητα τῆς ἱερᾶς μονῆς.

Κηδεύτηκε στό κοιμητήριό
τους ἡμέρα Παρασκευή
14/04/1978 καί συνέπεσε μέ
τούς τελευταίους Χαιρετισμούς
τῆς Παναγίας μας. Εἶχε ἔρθει
κόσμος πολὺς λόγω τῶν Χαι-
ρετισμῶν καί ἔτυχαν καί στήν
κηδεῖα.

Ὑστερα ἀπό λίγον καιρό
τήν πρεσβυτέρα του, τήν ἔκει-
ρε ὁ Μακαριώτατος στήν ἱερά
μονή Παναχράντου καί τήν
διάβασε Μεγαλόσχημη Μο-
ναχή καί ἐκλήθη μέ τό μονα-

χικό ὄνομα Ἄννα καί ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα της καί
κοιμήθηκε, τήν κήδεψαν καί αὐτήν ἐκεῖ, ὅπου
ἀναπαύονται μαζί ὁ πατήρ Χρῆστος καί ἡ
γερόντισσα Ἄννα στό ἴδιο κοιμητήριο.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥΣ Η ΜΝΗΜΗ

[Τά ἀνωτέρω γραφόμενα εἶναι ἀπό ἰδιόχειρα
χειρόγραφα τῆς πρεσβυτέρας γερόντισσας μο-
ναχῆς Ἄννας, τό ἔτος 1979 καί τοῦ γιοῦ τους
Ἀλεξίου Γκιόκα, τό ἔτος 2007].

Η ΠΙΣΤΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΓΗΝΕΥΕΙ ΚΑΙ ΣΩΖΕΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ*

Ἦ ἐν ὑπάρχει ὠραιότερον, καί θελκτικώτερον πρᾶγμα ἀπὸ τὴν πίστιν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Αὕτη ἀσκεῖ εἰς τὴν ἀγνὴν καὶ ἐνάρετον ψυχὴν τοιαύτην χάριν καὶ γοητείαν, ὥστε πᾶσαι αἱ ἐπίγειοι καλλοναὶ καὶ τέρψεις νὰ ἀμαυρώνωνται πρὸ τοῦ θεσπεσίου καὶ ἐξαισίου κάλλους τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἐφ' ᾧ καὶ ὁ θεῖος Παῦλος ἔγραφε πρὸς τοὺς Φιλιππησίους, «Διὰ Χριστόν τά πάντα ἐξημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστόν κερδήσω» (Φιλιπ. 3,8).

Ἀληθῶς διὰ τῆς ζωσῆς καὶ ἐνεργοῦ πίστεως τό φωτεινόν καὶ ἀγνόν ὄμμα τῆς ψυχῆς, παριστάμενον ἀντιμέτωπον πρὸς τό ὑπέρτατον καὶ ἐξαίσιον κάλλος τοῦ Χριστοῦ, τέρπεται εἰς τὴν θεωρίαν αὐτοῦ, καὶ εἰσδέχεται ὡς ἐν ἐσόπτρῳ τὰς θείας ἐλλάμψεις καὶ μαρμαρυγὰς τῆς θείας ἐπιφανείας. Ἡ ἀντιπαράστασις δ' αὕτη τῆς ψυχῆς πρὸς τό μαρμάϊρον καὶ ἀκτινοβόλον τοῦτο κάλλος τῆς θείας ἐνοράσεως ἀποτελεῖ κατὰ τοὺς Ἁγίους καὶ Θεοφόρους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας τό ὕψιστον τῶν ὀρεκτῶν, καὶ τό ἀκρότατον τῶν ἀγαθῶν ἐκ τῶν ἐπουρανίων ἀμοιβῶν.

«Ἡ θεωρία καὶ ἡ πρᾶξις τῆς ἀρετῆς, λέγει καὶ ὁ μέγας Διονύσιος, ἀνάγει καὶ συνάπτει πρὸς τὸν Θεόν ἀμέσως τὸν ἱερόν καὶ κεκαθαρμένον τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν νοῦν. Τοῦτο γάρ τό τῶν ὀρεκτῶν ἔσχατον, περὶ οὗ καὶ οἱ θειότατοι καὶ ὑψηλότατοι νόες κυκλικῶς ἀεὶ κινοῦνται, ταῖς ἀνάρχοις καὶ ἀτελευτήτοις ἐλλάμψεσιν ἐνοοούμενοι τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ. Τό οὐράνιον δέ καὶ ὑπέρτατον τοῦτο κάλλος τῆς Θείας ἐπιφανείας ἠλέκτριζεν ὄντως καὶ ἐσαγήνευε τὰς ψυχὰς τῶν μεγάλων Προφητῶν καὶ Πατριαρχῶν, οἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ὡς ὄργανα διὰ τὴν διαφώτισιν καὶ προπαρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων πρὸς κατανόησιν καὶ ἀποδοχὴν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ὄντως οἱ ἐκλεκτοὶ καὶ Ἅγιοι οὗτοι ἄνδρες ἐξελέγησαν ἐκ τοῦ περιουσίου λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ

μέχρι Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ἵνα χειραγωγήσωσιν τὸν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰς σωτηριώδεις τρίβους τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. Ἀληθῶς μόνον διὰ τῆς ἀληθινῆς θεογνωσίας καὶ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξαρθῇ εἰς τὰς ἰδεώδεις σφαίρας τῆς ἀληθείας, τοῦ ὠραίου, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ νὰ δεχθῇ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τό ἀπαύγασμα τῆς Θείας καὶ ἀρρήτου καλλονῆς, ἐξ ἧς, ὡς ἀπὸ ἀεναίου πηγῆς, ἀπορρέουσι πᾶσαι αἱ ἐγκόσμιαι ἰδέαι τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ. Ἄνευ διὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Χριστόν καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἠθικὴ τελειοποίησις, καὶ ἡ δικαίωσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἐξομοίωσις αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πηγὴν πάντων τῶν ἀγαθῶν.

Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἅγιοι προφῆται καὶ πατριάρχαι τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, παρ' ὅλας τὰς χάριτας καὶ τὰς θαυματουργίας, ὧν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἠξιώθησαν, δέν ἐδικαιώθησαν, παρὰ διὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Χριστόν, ὅστις μετὰ τὸν σταυρικόν αὐτοῦ θάνατον κατελθὼν εἰς τὸν ἅδην ἐκήρυξε τό Εὐαγγέλιον καὶ εἰς τοὺς ἀπ' αἰώνων νεκροὺς πρὸς ἀπελευθέρωσιν καὶ τούτων ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ αἰωνίου θανάτου.

Καὶ τοῦτο διότι μόνον ἡ πίστις πρὸς τὸν Χριστόν, δικαιούσα τὸν ἄνθρωπον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀγιάζουσα αὐτόν διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καθιστᾷ αὐτόν δεκτικόν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἱκανόν διὰ τὴν ἠθικὴν τελειοποίησιν αὐτοῦ. Ἐφ' ᾧ καὶ λέγει τις τῶν σοφῶν Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας Γεώργιος ὁ Κορέσιος: «Ἡ χάρις μέτῃ τὴν ὁποίαν ὁ δίκαιος ζῇ πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ τὴν πίστιν μόνον δεύτερον αὐξάνει καὶ τελειοῦται διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν. Καὶ καθὼς ἡ καρδιά εἶναι ἡ πηγὴ τῆς αἰσθητικῆς ζωῆς συνεργοῦσι δέ πρὸς τὴν ζωὴν καὶ ὁ ἐγκέφαλος καὶ ὁ πνεύμων καὶ ὁ στόμαχος καὶ τὰ λοιπὰ ὄργανα, οὕτω καὶ ἡ πίστις εἶναι ἡ καρδιά καὶ ἡ πηγὴ τῆς

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 26, ἔτος 2ον, 3/3/1947, σελ. 1.

νοητῆς ζωῆς συνεργοῦσι δέ πρὸς τὴν ζωὴν ταύτην καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐλπίς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρεταί, καλῶς ἄρα εἴρηται ὅτι «ἐπίστευσεν Ἀβραάμ τῷ Θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην» (Γεν. 15, 18).

Συνωδὰ τούτοις λέγει καὶ ὁ θεῖος Παῦλος «Δικαιοσύνη γάρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ (τῷ ἀνθρώπῳ) ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται (Ρωμ. 11,17) ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται» (Ἀββακούμ Β, 4) ὁ δὲ σοφὸς Οἰκουμένιος ἐρμηνεύων τὸ ἀνωτέρω χωρίον τοῦ Προφήτου λέγει «Δέν εἶπεν ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζῇ, ἀλλὰ ζήσεται, ὡς διὰ παντός προκόπτων ἐν τῇ πίστει καὶ μηδέποτε παύων ζωὴν δέ εἶπε καὶ ὅχι ἄλλο φανερώων τὴν πολλὴν ἀγάπην τῆς πίστεως, ὅτι ὁ δίκαιος οὐδέ νά ζῇ καὶ ἀναπνέη θέλει χωρὶς πίστεως». Ὅτι δὲ ἐκ τῆς ἀληθινῆς καὶ ζωσῆς πίστεως τῆς ἐδραζομένης ἐπὶ τῆς καρδίας πηγάζουσι τὰ καλὰ ἔργα καὶ ἡ δικαίωσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ἡ ξηρά καὶ θεωρητικὴ πίστις, ἥτις ἐδράζεται ἐπὶ τῆς διανοίας εἶναι ἄγονος καὶ στεῖρος πάσης ἀρετῆς καὶ ἀγαθοεργίας καὶ ὡς τοιαύτη λογίζεται νεκρά καὶ ἄνευ τινὸς ἀξίας καὶ καρποφορίας.

«Τί τό ὄφελος, λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος, ἀδελφοί μου ἐάν πίστιν λέγει τίς ἔχειν, ἔργα δέ μή ἔχη; μή δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;» καὶ παρακαταίον «δεῖξον μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου καὶ γὰρ δείξω σοι τὴν πίστιν μου ἐκ τῶν ἔργων μου». Καὶ πάλιν «ὥσπερ γάρ τό σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστίν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν (Ἰάκωβ. β. 14, 18, 26) οὕτω, ἐπειδὴ ἡ πίστις τῶν Ἰουδαίων δέν ἠδράζετο ἐπὶ τῆς καρδίας, τῆς πηγῆς πάσης ἀγαθοεργίας, ἀλλ' ἦτο ἀπόρροια θείων ἐπαγγελιῶν καὶ νομικῶν διατάξεων, διὰ τοῦτο δέν ἐπέδωκε τοὺς ἀγλαοὺς καρπούς τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ κατέστησεν αὐτοὺς ἐγωῖστας καὶ αὐταρέσκους καυχωμένους διότι κατήγοντο ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ Ἀβραάμ.

Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται καὶ τό σκληροτράχηλον καὶ ἡ ἀχαριστία τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ὅστις παρ' ὅλην τὴν ἰδιάζουσαν πρὸς αὐτόν πρόνοιαν καὶ προστασίαν τοῦ Θεοῦ θρέψαντος αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ Μάννα οὗτος εἰς τὴν πρώτην ἀφορμὴν ἐφαίνετο ἀγνώμων καὶ ἀμνήμων τῶν τοσούτων

εὐεργεσιῶν καὶ τῶν τηλικούτων δωρεῶν τοῦ Θεοῦ, λατρεύων τὰ εἰδωλα αὐτῷ. Διό καὶ πολλάκις ἤλεγχεν ὁ Θεός διὰ τῶν προφητιῶν τὴν τοιαύτην ἀπιστίαν καὶ ἀχαριστίαν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ «Υἱοὺς λέγει διὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα ἐγέννησα καὶ ὑψωσα οὗτοι δέ μέ ἠθέτησαν, Ἐγὼ βούς τόν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ, Ἰσραὴλ δέ μέ οὐκ' ἔγνω καὶ ὁ λαός μου οὐ συνῆκεν. Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλόν, λαός πλήρης ἁμαρτιῶν σπέρμα πονηρόν υἱοὶ ἄνομοι ἐγκαταλίπατε τόν Κύριον καὶ παρωργίσατε τόν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ· ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίσωσιν αὐτήν καὶ ἐρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων» (Ἡσαΐας 1. 2-9). Οὕτω ὁ Θεός ἐπαιδαγωγεῖ τόν Ἰουδαϊκόν λαόν διὰ τῶν προφητῶν.

Ἄλλ' ἅπασαι αὗται αἱ νουθεσίαι καὶ ἀπειλαὶ τῶν Προφητῶν δέν ἴσχυσαν ἵνα μαλάξωσι τὴν σκληροτράχηλον καὶ ἀπερίτμητον καρδίαν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ νά ὁδηγήσωσιν αὐτόν εἰς τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ἐξιλέωσιν τοῦ παροργισθέντος Θεοῦ διὰ τῶν ἔργων τῆς πίστεως καὶ τῆς δικαιοσύνης Αὐτοῦ.

Καὶ οὕτω ὁ περιούσιος οὗτος λαός τοῦ Θεοῦ ὁ σκῶν τοσαύτας εὐεργεσίας καὶ τηλικαύτας δωρεὰς παρὰ τοῦ Θεοῦ οὐ μόνον δέν ἀνταπεκρίθη πρὸς τὴν ἀγαθοσύνην καὶ μεγαλοδορίαν τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Μάννα χολὴν καὶ ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος ἐπότισε τόν Σωτήρα Χριστόν προσηλώσαντες αὐτόν εἰς τόν Σταυρόν ὡς κακοῦργον μεταξὺ δύο ληστῶν.

Διό καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοῖς ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ καὶ δικαία τιμωρία αὐτοῦ ἀπολέσαντος τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ περιπλανωμένου εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος καὶ ἀποστρεφόμενου ὑπὸ πάντων τῶν Ἑθνῶν, ὡς λαοῦ ἁμαρτωλοῦ συναποκομίζοντος πανταχοῦ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν κατάραν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ.

Καὶ τοῦτο ἵνα πληρωθῇ ἡ Εὐαγγελικὴ ρῆσις ἡ λέγουσα περὶ τῶν Ἰουδαίων «Ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιῶντι τοὺς καρπούς αὐτῆς» (Ματθ. 21,43).

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Ψαπιδός δυναμικῶν λύσεων, μέ δοκιμασμένο ψαριανό θάρρος καί ἀγωνιστικότητα, δέχεται μετά τῶν πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου Καβουρίδου καί Ζακύνθου Χρυσοστόμου Δημητρίου, τήν ἀπό 13/26-5-1935 πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Παλαιοημερολογιτῶν καί ἀναλαμβάνει ὡς Πρόεδρος μετά τῶν ἄλλων ἀρχιερέων «τήν πνευματικήν διοίκησιν καί ἐκκλησιαστικήν ποιμαντορίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν». Τήν 13/26ην Μαΐου 1935 σέ πανηγυρική λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κολωνοῦ, ἐνώπιον 25.000 λαοῦ, χαιρετίζει τοὺς ἀκολουθοῦντας τό πάτριον ἐορτολόγιον καί καταγγέλλει τοὺς καινοτόμους. Τήν 15/28ην Μαΐου δι' ὑπομνήματος πρὸς τήν Ἱ. Σύνοδο διαμαρτύρονται γιά τήν «μονομερῆ καί ἀντικανονικήν εἰσαγωγήν τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου» καί διακόπτουν «τήν μετ' αὐτῆς ἐκκλησιαστικήν ἐπικοινωνίαν». Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος καί ἡ τότε Σύνοδος θεωρεῖ τήν ἐνέργεια τῶν τριῶν Ἀρχιερέων ὡς πραξικόπημα καί τοὺς εἰσάγει τόν Ἰούνιο 1935 σέ δίκη αὐτοὺς καί τοὺς ὑπ αὐτῶν ἐν τῷ μεταξύ χειροτονηθέντας ἐπισκόπους· Κυκλάδων Γερμανό Βαρυκόπουλο, τέως προϊστάμενον Ἀγίου Ἀλεξάνδρου Π. Φαλήρου, Μεγαρίδος

Χριστόφορο Χατζῆ, στρατιωτικόν ἱερέα, Διαυλείας Πολύκαρπον Λιώση, προϊστάμενον Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς, καί τόν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Πευκοβουνογιατρίσσης Κερατέας, Βρεσθένης Ματθαῖον Καρπαθάκη. Ὅλοι «καθαιροῦνται» καί καταδικάζονται σέ πενταετὴ ἐξορία!! Τό δικαστήριον συνεκρότησαν οἱ Μητροπολίται Κερκύρας Ἀλέξανδρος, Φθιώτιδος Ἀμβρόσιος, Θηβῶν Συνέσιος, Ἄρτης Σπυρίδων, Γρεβενῶν Γερβάσιος, Σερρῶν Κωνσταντῖνος, Κοζάνης Ἰωακείμ, Τρίκκης Πολύκαρπος, Γυθείου Διονύσιος κ.ἄ. παραιτηθέντων τῶν Ὑδρας Προκοπίου, Σάμου Εἰρηναίου καί Αἰτωλίας Ἱεροθέου. Ἔτσι συλλαμβάνεται καί ὁδηγεῖται γιά λίγο εἰς τήν Μονήν Χοζοβιώτισσης Ἀμοργοῦ, συνοδευόμενος ἀπό τόν Πρωτοσύγκελλό του Ἀρχιμ. Ἀλέξανδρον Γρηγορόπουλον καί τόν Ἱεροδ. Εὐθύμιο Λοῖζο. Ὁ θρόνος τῆς Δημητριάδος προσφέρθηκε στόν Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιήλ, ἀλλά δέν ἔγινε ἀποδεκτός καί τέλος ἐπληρώθη διά τοῦ Φωκίδος Ἰωακείμ. Ὁ Γερμανός δι' ὑπομνήματός του πρὸς τόν ὑπουργόν Παιδείας (2/12/1935) αἰτεῖ ἐπάνοδον εἰς τήν Μητρόπολιν του. Τοῦτο παρεξηγεῖται ἀπό κάποιους καί δι' ἐπεξηγηματικῆς ἐπιστολῆς (12/1/1936) διευκρινίζει ὅτι δέν αἰτεῖ μετάνοιαν, ἀλλά δικαιοσύνην.

Μετά την επιστροφή του από την εξορία, ο Δημητριάδος Γερμανός ανέλαβε πάλι τὰ καθήκοντα τῆς Προεδρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ., στήν ὁποία -τότε- εἶχαν μείνει τέσσερις Ἀρχιερεῖς ὁ ἴδιος, ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος Καβουρίδης, ὁ Κυκλάδων Γερμανός Βαρνκόπουλος καί ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος Καρπαθάκης. Οἱ υπόλοιποι τρεῖς δέν ἄντεξαν τό διωγμό καί ὑπαναχώρησαν στόν νεοημερολογιτισμό. Ὅμως, γύρω στά μέσα τοῦ 1937, συμβαίνει τό Ματθαϊκό σχῆμα καί οἱ δύο τελευταῖοι ἀπό τοὺς προαναφερθέντες Ἱεράρχες, ἀποχωρίζονται ἀπό τοὺς δύο πρώτους.

Τό γεγονός τοῦτο προεξένησε στόν Γερμανό μεγάλη ἀπογοήτευση, ὥστε τό 1939 ἀποσύρεται ἀπό τήν ἐνεργό ἐκκλησιαστική δράση, παραχωρώντας τήν ἡγεσία τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος στόν πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομο Καβουρίδη καί ἐπιδίδεται εἰς τήν μελέτην καί ἔκδοσιν βιβλίων. Δημοσιεύει ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ Ν. Δαμαλά, Ἑρμηνεῖαν εἰς τό Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον (Ἀθήνα 1940) καί ὑπό τό ὄνομα τοῦ Στεφάνου Παπαδημητρίου, «Ἔργα καί ἡμέραι τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ» (Ἀθήναι 1941). Ἡ «Θρησκευτική καί Ἠθική Ἑγκυκλοπαίδεια» ἀναφέρει ὅτι μετά τήν δημοσίευση τοῦ νόμου 451/1943 «Περί ἀναθεωρήσεως ἐκκλησιαστικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων» (Ἐφημ. Κυβερνήσεως 1943, φ.255) ὑπέβαλε αἴτηση ἀναθεωρήσεως τῆς δίκης του. «Περί τῆς αἰτήσεως αὐτῆς ἠγέρθησαν κατά καιροὺς πολλές ἀμφισβητήσεις ἀπό τοὺς Γ.Ο.Χ. (...), ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νά βεβαιώσῃ ὅτι οὗτος οὐδέποτε ὑπέβαλε τοιαύτην αἴτησιν...» Λησμονοῦν ὅμως ὅτι τό βάρος τῆς ἀποδείξεως τό φέρουν αὐτοί πού ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπῆρξε αὐτό τό ἔγγραφο καί ὄχι ἐμεῖς πού ἰσχυρίζομαστε τό ἀντίθετο. Καί ἡ νεοημερολογιτική «Θρησκευτική καί Ἠθική Ἑγκυκλοπαίδεια» καταλήγει: «Ἡ προσωπικότητα τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομμάτη, ἄν καί ἐκοσμεῖτο μέ ἐξαιρετα διοικητικά χαρίσματα, σπάνιο ψυχικό

σθένος, ἀλλά καί ἀρετές εἶναι ἀκόμη «σημεῖον ἀντιλεγόμενον».

Ὁ Δημητριάδος Γερμανός δέν πρόδωσε ποτέ τίς πεποιθήσεις του. Αὐτό ἦταν ἀντίθετο στόν ψαριανό, ἐπαναστατικό του χαρακτήρα. Παρέμεινε πιστός μέχρι τέλους. Ἱερουργοῦσε στοὺς Ἱ. Ναοὺς Ἀγ. Βασιλείου Ν. Ψυχικοῦ καί Ἀγ. Ταξιάρχων Ν. Ἰωνίας ὅπου ἐφημέρευε ὁ ὑποτακτικός του (προερχόμενος ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιάς) Ἀρχιμ. Κυπριανός Θεοδοσίου, ὁ ὁποῖος καί τόν κοινώνησε τῶν ἀχράντων Μυστηρίων πρὸ τοῦ θανάτου του (7/20-3-1944). Δυστυχῶς

οἱ οἰκεῖοι του, ὄντες νεοημερολογῖτες ἐκήδευσαν τό σῶμα του μέ τό «νέο», τό πνεῦμα του ὅμως παρέμεινε πιστό στοὺς ἀγῶνες τῶν Ὁρθοδόξων γιά τίς παραδόσεις τῆς πίστεώς μας.

Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὅταν στό Κληρικολαϊκό Συνέδριο τῶν Γ.Ο.Χ. τοῦ 1958 ἀναρτήθηκαν δύο ἐπιγραφές μέ τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων κληρικῶν καί λαϊκῶν στόν Ἱερό Ἀγῶνα, τό πρῶτο ὄνομα πού ἀναγράφεται στήν στήλη τῶν κληρικῶν εἶναι αὐτό τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ.

Ὁ «κρίνων ζώντας καί νεκρούς» Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, Αὐτός καί μόνον γνωρίζει ποία ἀνταμοιβή ἔδωσε ἐκεῖ στοὺς οὐρανοὺς στόν ἀείμνηστο Πρωθιεράρχη κυρό Γερμανό γιά τοὺς κόπους καί ἱερούς ἀγῶνες πού γιά περυσότερα ἀπὸ ἐξήντα ἔτη ἀγωνίσθηκε γιά τήν Ὁρθοδοξία καί τήν ἠθική.

Περί αὐτοῦ ταιριάζει αὐτό πού εἶπε ὁ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ὅταν ἄκουσε ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἔριξαν στή γῆ ὅλα του τὰ ἀγάλματα καί τὰ συνέτριψαν: «Τὰ μέν ἀγάλματα μπόρεσαν οἱ φθονεροὶ νά ρίξουν, ἀλλά τὰ λαμπρά μου κατορθώματα γιά τὰ ὁποῖα ἔφτιαξαν τόσους ἀνδριάντες δέν θά μπορέσουν ποτέ νά σβήσουν».

Τοῦ αἰοιδίμου ὁμολογητοῦ Πρωθιεράρχου
Δημητριάδος Γερμανοῦ
ἡ μνήμη εἴη αἰωνία.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Είς τας 30-11-2008 (ν.ή.) ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ὑπεδέχθη εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Πάπα Καρδινάλιον Walter Kasper διὰ τῶν λόγων:

«Μετά πολλῆς ἐν Κυρίῳ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως χαιρετίζομεν τὴν παρουσίαν καὶ συμμετοχὴν ὑμῶν καὶ εἰς τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμόν τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἱδρυτοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας τὸν λίαν ἀγαπητὸν ἡμῖν ἀδελφόν Προκαθήμενον τῆς ἐν Ρώμῃ ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας κύριον Βενέδικτον, διότι ἡγαθύνθη νὰ ἀποστείλῃ ὑμᾶς ἐνταῦθα, κομιστάς τοῦ ἀδελφικοῦ αὐτοῦ μηνύματος αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ τιμῆς, ἅτινα καὶ ἀνταποδίδομεν ἀπὸ μέσης καρδίας, εὐχόμενοι αὐτῷ καὶ τῇ ἀγιωτάτῃ ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ Ρώμης πάσαν ἀπὸ Θεοῦ εὐλογίαν καὶ χάριν.

Κατέστη ἤδη ἀπὸ δεκαετιῶν ἔθος ἱερόν ἢ ἀνταλλαγὴ ἐπισκέψεων ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς θρονικάς ἑορτάς ἀλλήλων. Οἱ ἀοίδιμοι Προκαθήμενοι τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν Πατριάρχης Ἀθηνᾶς καὶ Παῦλος ὁ ΣΤ΄ καθιέρωσαν τὸ πρῶτον τὸ ἔθος τοῦτο ἐμφορούμενοι ὑπὸ τῆς ζωηρᾶς ἐπιθυμίας ὅπως αἱ Ἐκκλησίαι ἡμῶν, ἐπὶ χιλιετίαν ὄλην ἐν διαστάσει καὶ ἐνίοτε ἐν ὀξείᾳ ἀντιθέσει, ὡς μὴ ὤφελε, διατελοῦσαι, εἰσέλθωσιν εἰς περίοδον διαλόγου ἀγάπης καὶ ἀληθείας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐν τῇ πρώτῃ μ.Χ. χιλιετίᾳ πλήρους αὐτῶν ἐνότητος.(...) Τὸν σύνδεσμον τοῦτον μεταξὺ τῶν δύο Ἀποστόλων, ὅστις ἐκκινεῖ ὡς βιολογικὸς δεσμός, διὰ νὰ καταστῇ δεσμός πνευματικὸς ἐν τῷ αὐτῷ Κυρίῳ, καὶ καταλήξῃ ὡς δεσμός Ἐκκλησιῶν, καλούμεθα νὰ ἔχωμεν ἀδιαλείπτως κατὰ νοῦν, **καθὼς πορευόμεθα πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πλήρους ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν...**».

«Ἐθος ἱερόν»», λοιπόν, ἢ ἀνταλλαγὴ τοιοῦτων ἐπισκέψεων καὶ αἱ συμπροσευχαὶ μετὰ κακοδόξων. Οἱ Οἰκουμενισταὶ ἤδη ἐδημιούργησαν τὴν ἰδικήν των μιανὰν παράδοσιν, ἐγκαινιάζοντας πρακτικὰς ξένας καὶ ἀντιθέτους πρὸς ὅσα ἡ ἱερά παράδοσις τῶν Ὁρθοδόξων διακελεύει. Πιστός ὁ κ. Βαρθολο-

μαῖος εἰς τὸν παράδοσιν ταύτην τῶν Οἰκουμενιστῶν προκατόχων του καὶ μάλιστα τοῦ Ἀθηναγόρου, ἐκφράζει τὸν πόθον τῆς καρδίας του πρὸν πλήρη ἔνωσιν μετὰ τῶν ἀμετανοήτων κακοδόξων.

✓ Ὁ Πατριάρχης Μόσχας Ἀλέξιος ἀπέθανεν. Καὶ ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἔσπευσε νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν του τὴν 9-11-2008 (ν.ή.), ὅπως ἄλλωστε πρὸ ἔτους εἰς τὴν ἀντίστοιχον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Ἐξεφώνησε δὲ καὶ τὸν ἐπικήδειον λόγον ἀρχίζων τοῦτον διὰ τῶν λέξεων:

«**Ὁξυβελές ἄγγελμα** διέτρησε κατ' αὐτάς τὴν καρδίαν τῆς ὑπ' οὐρανὸν Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῇ ἀδοκίᾳ ἐκδημίᾳ τοῦ γεραροῦ Προκαθιμένου τῆς ἀδελφῆς ἐν Ρωσίᾳ Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ ἡμῶν κυροῦ Ἀλεξίου...».

Πράγματι σάν βέλος φέρον ἐντετυλιγμένον περὶ αὐτοῦ τό χαρμόσυνον ἄγγελμα τοῦ θανάτου ἐνός ἐχθροῦ καὶ ἀντιπάλου ὑπεδέχθη τὴν εἶδησιν ταύτην ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος εἰς διάστημα ὀλιγότερον τοῦ ἔτους ἔθαψε καὶ δεῦτερον ἀνταγωνιστὴν διὰ τὴν πρωτοκαθεδρίαν τῆς ἐπισήμου «Ὁρθοδοξίας»! Ἄς μὴ λησμονεῖ ὅμως ὅτι τὸ τέλος καραδοκεῖ εἰς τὴν ζωὴν καὶ τοῦ ἰδίου, ὅπως καὶ κάθε ἀνθρώπου καὶ ἅς προετοιμασθῇ καταλλήλως, διὰ μετανοίας καὶ ἐπιστοφῆς εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Πίστεως.

✓ Ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐωρτάσθη ὑπὸ τῶν Νεοημερολογιτῶν κατὰ τὴν 24ῃ Δεκεμβρίου τοῦ πατρίου ἑορτολογίου. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ εἶδησιν. Εἶδησιν ὅμως ἀποτελεῖ τὸ ὅτι εἰς Αὐστραλίαν οἱ Νεοημερολογῖται ἐώρτασαν δις τὴν ἑορτὴν. Ὅπως μεταδίδει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορίου Εἰδήσεων Σ. Χατζημανώλης τὴν 25-12-2008/7-1-2009:

«Τὰ Φῶτα ἐορτάσθησαν μὲ λαμπρότητα τὴν Τρίτην (σ.σ. 24-12-2008/6-1-2009) σὲ ὅλους τοὺς ἐλληνορθόδοξους ναοὺς τῆς Αὐστραλίας. **Τὴν Κυριακὴν** (σ.σ. 29-12-2008/11-1-2009), **στὴ Μελβούρνη, στὸ λιμάνι τῆς πόλης (Station Pier), ἐκεῖ ὅπου κάποτε**

ἔφθαναν τὰ ὑπερωκεάνια μέ τούς Ἑλληνες μετανάστες, **θά γίνει καί ὁ κεντρικός ἑορτασμός τῶν Θεοφανείων μέ τήν συμμετοχή ὄλων τῶν Κοινοτήτων καί Ἑνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς».**

Ἐπειτα ἀπό 5 ἡμέρας «ξανὰ» Θεοφάνεια οἱ Νεοημερολογῖται τῆς Αὐστραλίας! Ἡ εἶδησις ὅμως ἀπό τὸν ἀντίστοιχον ἑορτασμόν τῶν Νεοημερολογιτῶν τῆς Βαυαρίας εἶναι πλέον ἀποκαλυπτική (ἐκ τοῦ αὐτοῦ Πρακτορείου εἰδήσεων τῆς 23-12-2008/5-1-2009):

«Στά ὕδατα τοῦ Ἰσάρ, τοῦ κεντρικοῦ ποταμοῦ πού διασχίζει τό Μόναχο, θά γίνει αὔριο τό μεσημέρι ἡ τελετή τῆς κατάδυσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τὸν ἁγιασμό τῶν ὑδάτων θά τελέσει στίς 12.30 ὁ Ἐπίσκοπος Ἀρίστης Βασίλειος, παρουσία **ὀρθοδόξων τῆς Σερβικῆς, τῆς Γεωργιανῆς, τῆς Αἰθιοπικῆς καί τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας**».

Ἴδου πῶς παρουσιάζονται αἱ κοινότητες τῶν ἐτεροδόξων Κοπτῶν καί Αἰθιόπων ὡς τοπικαί Ὀρθόδοξαι Ἐκκλησίαι, κατ' ἀναλογίαν μέ τήν Σερβικήν καί Γεωργιανήν Ἐκκλησίαν! Ἡ τοιαύτη μεθόδευσις ἀποσκοπεῖ εἰς τήν σὺν τῷ χρόνῳ ἐνστάλαξιν εἰς τήν συνείδησιν τοῦ ποιμνίου ὅτι οἱ Μονοφυσῖται εἶναι Ὀρθόδοξοι.

✓ Γράφουν «Τὰ Νέα» τῆς 31-12-2008/13-1-2009 ὑπὸ τίτλον «Ἀνοιγμα στή νέα γενιά»:

«ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ θεωροῦν οἱ γινῶστες τὸν μίνι ἀνασχηματισμό στήν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν. Ὁ Ἱερώνυμος κάνει ἀνοιγμα στή νέα γενιά ἱερωμένων καί τοποθετεῖ στή θέση τοῦ Πρωτοσύγκελλου τὸν πατέρα Γαβριήλ Παπανικολάου. Εἶναι μόλις 33 ἐτῶν. Λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Βελεστίνου Δαμασκηνός πού κράτησε μεταβατικά τή θέση γιά μερικoὺς μῆνες, μετὰ τήν ἐκλογή τοῦ Ἱερώνυμου, ἦταν 76 ἐτῶν (...).

ΜΠΟΡΕΙ νά εἶναι νεαρός γιά τὰ δεδομένα τῆς Ἐκκλησίας, ὡστόσο, ὁ πατέρας Γαβριήλ Παπανικολάου εἶναι πολὺ γλωσσος κι ἔχει κάνει τὰ μεταπτυχιακά του στό **Πατριαρχικὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ Σαμπεζί, στή Γενεύη**.

Ἵπῃρξε γραμματέας τοῦ ἐπὶ μακαριστοῦ Χριστοδουλου Πρωτοσύγκελλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πατέρα Θωμά Συνοδινοῦ. **Εἶχε δέ συμβάλει στήν προετοιμασίαν τῶν ἐπισκέψεων τοῦ Χριστόδουλου στό Βατικανόν. Ἄρα, ἔχει καί παρελθόν καί ἐμπειρία».**

Λυπούμεθα, ἀλλὰ τὰ κατὰ κόσμον προσόντα

τοῦ νέου Πρωτοσυγκέλλου, ιδίως ἡ θητεία του εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ τοῦ Σαμπεζύ τῆς Ἑλβετίας καὶ ἡ συμβολή του εἰς τὴν μετάβασιν τοῦ Χριστοδούλου εἰς τὸ Βατικανόν προῖδεάζουν ἡμᾶς ἀρνητικῶς. Εὐχόμεθα νὰ μὴ πρόκειται διὰ νεοεκκολαπτόμενον στέλεχος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

✓ Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν εἰσήγησιν τῆς Ἱ. Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καί:

α) Ἐπαναφέρει τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀμερικῆς κ. Παῦλον εἰς τὴν διαποίμανσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς, αἵρουμένης τῆς ἐπιτροπείας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου.

β) Καταργήσῃ τὴν Κληρικολαϊκὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς, ἥτις ἐγένετο διὰ νὰ συμβουλευεὶ τὸν Μακαριώτατον περὶ τῶν προβλημάτων τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τό διάστημα τῆς ἐπιτροπείας αὐτοῦ.

γ) Ὀνομάσῃ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος κ. Φώτιον ὡς ἐν τῶν μονίμων μελῶν τῆς Ἱ. Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Μέλη αὐτῆς θεωροῦνται –κατὰ τὴν προτέραν τακτικὴν– καὶ ἅπαντες οἱ ἐν Ἀμερικῇ Παρεπιδημοῦντες Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κατὰ τό διάστημα τῆς ἐν Ἀμερικῇ παραμονῆς των. Ὁ ὡς ἄνω Θεοφιλέστατος θά συνεργάζεται μετὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιερέων, τόσον ἐξ ἀποστάσεως, ὅσον καὶ διὰ τῶν ἐκεῖ μεταβάσεών του.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὡσαύτως προέτρεψε ἅπαντας τοὺς δυναμένους Ἀρχιερεῖς νὰ ἐπισκέπτονται τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου, τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

✓ Μεταξὺ τῶν Ἱερέων τῶν ἀκολουθησάντων τὸν Σεβασμ. Λαρίσης εἰς τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ Πανοσιολογ. Ἀρχιμ. π. Ἡλίας Τσίκνας. Εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν δέον ὅπως συγκαταριθμοῦνται καὶ ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ Παιανίας, καθὼς καὶ ἡ Ἱ. Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βαρνάβα Ἀττικῆς, τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου πρῶην Εὐρίπου Παΐσιου.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Τό βιβλίο για τήν Ἱερά Μονή Ἀγίου Νικολάου Παιανίας

Ἐσβασιμώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Ἀκάκιος εἶχε τήν ἔμπνευσι νά προβῇ στήν ἔκδοσι ἑνός βιβλίου, ἀφιερωμένου στήν «Ἱερά Μονή Ἀγίου Νικολάου Παιανίας καί τόν ἱερό ἀγῶνα κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», γραμμένο ἀπό τόν ἐκλεκτό ἀδελφό, τόν καθηγητή Παναγιώτη Ἡλιόπουλο, πού πρωτοστατεῖ σέ κάθε ἀγωνιστική καί θεοφιλή ἐκδήλωσι τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πρόκειται γιά μιὰ πολύ ἐπιτυχημένη ἀπό πλευρᾶς περιεχομένου καί καλλιτεχνικά ἄψογη ἔκδοσι, τήν ὁποία χαίρεται κανεῖς νά διαβάξῃ. Ἐκτός ἀπό τίς ὥραϊες φωτογραφίες πού κοσμοῦν τό βιβλίο, ὑπάρχει πλήθος ἱστορικῶν στοιχείων, πού ἀφοροῦν τήν ἵδρυση καί λειτουργία τῆς Μονῆς ἀπό τούς κτήτορες της, τόν ἀείμνηστο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀκάκιο καί τόν ἀνεψιό του, νῦν Μητροπολίτη Ἀττικῆς Ἀκάκιο, δεδομένου ὅτι ἡ Μονή αὐτή ἀποτελέσῃ τό λίκνο τῆς φρυκτωρούσης Ὁρθοδοξίας γιά τήν διάσωσι τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου καί Ἑορτολογίου.

Στό βιβλίο αὐτό ἐπισημαίνεται ἰδιαίτερως ἡ ἀγωνιώδης προσπάθεια τῶν κτητόρων τῆς Μονῆς γιά τήν ἀπόκτησι ἐπισκοπικῶν χειροτονιῶν γιά τήν Ἐκκλησία μας ἀπό τούς Ρώσους τῆς Διασπορᾶς, ἔργο δυσχερέστατο γιά τήν τότε ἐποχή τοῦ 1960, πρᾶγμα γιά τό ὁποῖο οἱ μεταγενέστεροι πιστοί εἴμεθα εὐγνώμονες καί ὑπόχρεοι γιά τήν ἀποστολική διαδοχή τῶν ἐπισκόπων μας.

Ἐπισημαίνονται ἐπίσης οἱ μεγάλες δυσχέριες γιά τή Μονή καί τή μαρτυρική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἀπό τούς διωγμούς τῶν καινοτόμων ἐπισκόπων τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, οἱ ὁποῖοι καταδαπανοῦν τήν πληθωρική «ἀγάπη» τους μόνο στούς Οἰκουμενιστές καί αἰρετικούς ἀδελφούς τους.

Ἰδιαίτερη ἀξία ἀποκοτῶν οἱ ἀναφορές στό βιβλίο γιά τόν Οἰκουμενισμό, πού ὀρθῶς ἐπισημαίνεται ὅτι «εἶναι ἡ παναίρεση τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν», «γέννημα τῆς σατανικῆς νέας ἐποχῆς», «τό θρησκευτικό σκέλος τῆς περιβόητης παγκοσμιοποίησης», πού «ἔχει ὡς βασικό σκοπό τήν καταστροφή τῆς Ὁρθοδοξίας καί τήν ὁμο-

σπονδιακή ἔνωση ὅλων τῶν θρησκειῶν, κάτω ἀπό ἕνα πλανητάρχη, τόν Πάπα, τόν ὁποῖο ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός χαρακτηρίζει ὡς Ἀντίχριστο»!

Στό τέλος τοῦ βιβλίου, σέ Παράρτημα, παρατίθενται διάφορα δυσεύρετα κείμενα, ὅπως ἀποφάσεις Συνόδων καί ἱστορικές Ἐγκύκλιοι γιά τήν ἐνημέρωσι τῶν ἀναγνωστῶν.

Συγχαίρομεν ἐκ βάθους καρδίας τόσο τόν γεραρό Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Ἀκάκιο γιά τήν ἔκδοσι τοῦ πολύτιμου αὐτοῦ βιβλίου, ὅσο καί τόν ἀγωνιστή Παναγιώτη Ἡλιόπουλο γιά τά ὁμολογιακά κείμενα πού συμπεριέλαβε στό βιβλίο αὐτό. Εὐχόμαστε ἀμφοτέροι νά μᾶς χαρίσουν καί ἄλλα βιβλία.

Α.Κ.Σ

Κωνσταντίνου Κωτσοβίλη

Ἑλληνοφιλία τῶν Βαυαρῶν Ὁθων Α΄ - Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος

Ἐ συγγραφέας αὐτῆς τῆς διγλωσσης (ἐλληνικά - γερμανικά) μέλος τῆς Ἐκκλησίας μας, ζεῖ πολλά χρόνια στό Μόναχο καί στά ἐρευνητικά του ἐνδιαφέροντα ἐντάσσεται ἡ ἀνάδειξη τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ στή Βαυαρία, καθώς καί ἡ ἱστορία τοῦ βαυαρικοῦ φιλελληνισμοῦ. Μελέτησε τήν προσωπικότητα τοῦ Ὁθωνα, πρώτου Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος καί τό ἔργο τῆς δυναστείας τῶν Βίτελ-σπαχ μέ βαθύτατο ἐνδιαφέρον καί κριτικότητα.

Τό ἔργο του εἶναι προϊόν μακροχρόνιας προσπάθειας καί ἐδράζεται ἐπὶ ἀδημοσιεύτων πρωτογενῶν (ἀρχειακῶν) πηγῶν. Στίς δέκα ἐνότητές του ἀναλύεται διεξοδικῶς ὁ βίος τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου πατρός τοῦ Ὁθωνος, ὁ φιλελληνισμός του, τό ἔργο τῆς Ἀντιβασιλείας (μέ τά θετικά καί ἀρνητικά της), ἡ ἐνηλικίωση τοῦ Ὁθωνος, τό ἔργο τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, στήν διοίκηση, τήν οἰκονομία, τή νομοθεσία καί γενικώτερα στήν ὀργάνωση τοῦ νεοσυστάτου κράτους.

Πρόκειται γιά μιὰ σημαντική συμβολή στήν ἀντικειμενική προσέγγιση μιᾶς πολύ εὐαίσθητης περιόδου τῆς νεοελληνικῆς ἱστορίας.

(†) ΑΡΧΙΜ. ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ (1916–2008)

«Καθώς πρέπει αγίοις» (Ἐφεσ. ε' 3), ἐκοιμήθη πλήρης ἡμερῶν τὸν ὕπνο τῶν Δικαίων τὴν Κυριακὴ 27-10/9-11 ὁ ἀνακαινιστὴς καὶ ἐπὶ τέσσαρις δεκαετίες ἐφημέριος τοῦ Ἱ.Ν. Ἀναστάσεως Χριστοῦ Ἡρακλείου Κρήτης Ἀρχιμ. Κύριλλος.

Ὁ οὐρανοπολίτης πλὴν π. Κύριλλος (κατὰ κόσμον Κων/νος Ἀναγνώστου) ἐγεννήθη τὸ 1916 ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Κατὰ τίς ὀδυνηρές ἡμέρες τοῦ ξεριζωμοῦ τοῦ μικρασιατικοῦ ἐλληνισμοῦ ἦλθε μόλις ἑπταετῆς μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Θεσ/νίκην. Εἰς τοὺς δυσχεμεῖρους χρόνους τοῦ ἐλληνοϊταλικοῦ πολέμου ὑπηρέτησε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου ἀνεχώρησε διὰ τὰ ἀσκητικά Καρούλια τοῦ Ἀγ. Ὁρους, ὅπου ὑπετάχθη πρῶτον εἰς τὸν θεῖον π. Φιλάρετον καὶ εἶτα εἰς τὸν αὐστηρόν καὶ διακριτικόν Γέροντα π. Ἀβέρκιον. Μετὰ τὴν νενομισμένην δοκιμασίαν του ἐκάρη ρασοφόρος μοναχὸς εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ξενοφώντος, μετ' ὀλίγον ἐκοινοβίασε καὶ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἐσφιγμένου συνδεόμενος μὲ ἰσχυροὺς πνευματικούς δεσμούς μὲ τοὺς μαριστοὺς Ἱερομονάχους π. Γόρδιο καὶ π. Φιλάρετο τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀξίον Ἑστίν Βαρυμπόμπης εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ γνωρίσει προσωπικῶς εἰς τὴν ὡς ἄνω Μονὴ τὸν ἀοίδιμο Πρωθιεράρχη Μητροπολίτη πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομο. Ὑπὸ τοῦ π. Γορδίου ἐκάρη μεγαλόσχημος μοναχὸς καὶ ἐνετάχθη εἰς τὴν ἀδελφότητα τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀξίον Ἑστίν, εἰσηγήσει δέ τοῦ τότε Ἀρχιμ. Μερκουρίου Καλοσκάμη ἐχειροτονήθη τὸ ἔτος 1968 διάκονος καὶ Πρεσβύτερος εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ὑπαπαντῆς Κυρίου Καλλιπόλεως Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Αὐξεντίου. Ἐκτοτε ὑπηρέτησε πιστὰ καὶ ἔνορκα σὲ διαφόρους ναοὺς ἕως τὸ ἔτος 1972 ὅπου διορίσθη ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀναστάσεως Χριστοῦ Ἡρακλείου Κρήτης. Εἰς τὴν ἀκρι-

τικήν μεγαλόνησον ὁ μακαριστὸς π. Κύριλλος ἐργάσθηκε «ἄχρι θανάτου». Ἀνακαίνισε ἐκ βάθρων τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ καὶ ἀνήγειρε πλησίον του κελλιά, ξενώνα καὶ ἄλλους βοηθητικούς χώρους, ὥστε νὰ στεγάσει τὰ πνευματικά του τέκνα πού χάρις εἰς τὴν διδασκαλία του καὶ τὸ παράδειγμά του ἠγάπησαν τὸν Μονήρη βίο. Ἐκείρε δεκατρεῖς μοναχὲς καὶ εἰσήγαγε εἰς τὸν ἱερό κληρο τοὺς Παν/τους

Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελο Καμπαναράκη καὶ Ἀνδρέαν Νταγκίνη. Ὑπῆρξε μιὰ ἰσχυρὴ προσωπικότητα ἀξιοσέβαστη καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους τοὺς νεοημερολογίτας ὁ δὲ χαρακτήρας του εἶχε δυνατές ἀντιθέσεις νευρώδης ἀλλὰ ἄκακος αὐστηρὸς ἀλλὰ δίκαιος, ἡγεμονικὸς ἀλλὰ ὄχι ἀλαζών, διακριτικὸς πνευματικὸς, ἀπλανὴς ὁδηγὸς τῶν ἐν σκότει καὶ «κατὰ καθημένους» ὑπῆρξε ἐν ὀλίγοις διὰ τὰ πνευ-

ματικά του τέκνα «στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς εὐσεβείας καὶ ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία του δημιουργήσε εἰς τὴν στρατευομένη Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ βαρὺ πλῆγμα.

Ἐν πληθούσῃ ἐκκλησίᾳ ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ π. Κυρίλλου ἐψάλλη τὴν Δευτέρα 28-10/10-11 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀναστάσεως Χριστοῦ Ἡρακλείου Κρήτης, ἡ δὲ ταφή ἐγένετο εἰς τὸ προαύλειον χώρον. Κωλυομένου τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κρήτης Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου λόγῳ ἀσθενείας τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Τό δὲ τεσσαράκονθήμερο μνημόσυνο ἐτελέσθη ἐν πληθούσῃ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ Μητροπολίτου κ. Γερωντίου.

**Τοῦ ἀοιδίμου Γέροντος π. Κυρίλλου
ἡ μνήμη εἴη αἰωνία.**

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Μέ ιδιαίτερη κατάνυξη καί θρησκευτική εὐλάβεια πραγματοποιήθηκαν τήν Δευτέρα 14/27 Ὀκτωβρίου, οἱ ἐορταστικές λατρευτικές ἐκδηλώσεις στήν Ἱ. Σκήτη Ἀγ. Πατέρων Χίου πρὸς τιμὴν τοῦ κτίτορός της καί ἀναμορφωτικοῦ τοῦ νεωτέρου χιακοῦ μοναχισμοῦ Ὁσ. Παχωμίου τοῦ νέου.

Σέ συνιερουργία μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερωντίου τῆς ιερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Τήν Κυριακή 20-10/2-11 μέ κάθε λαμπρότητα ἐορτάσθηκε στὸν Κορυδαλλὸ Πειραιῶς ἡ μνήμη τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Ἀρτεμίου, ὅπου καί ἡ φερώνυμος Ἱ. Μονή του. Τοῦ ἱεροῦ ἐορτασμοῦ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, ἐνῶ ἡ παρουσία κατὰ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τόσο τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου πού κήρυξε καί τὸν Θ. Λόγο, ὅσο καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου, ἐλάμπρυναν ἔτι περισσότερο τὴν μοναστηριακὴ αὐτὴν Ἱερά πανήγυρη. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ τιμᾶται καί ἡ μνήμη τῆς Ὁσ. Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ὡς τοποτηρητὴς τῆς νήσου Χίου τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς καί στὸ πλαίσιο τῆς καθιερωμένης Ἱερᾶς ἀγρυπνίας χοροστάτησε εἰς Μ. Ἑσπερινό πού τελέσθηκε στήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ἀγ. Ματρώνης Διδύμων, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς προέστη τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως ὡς καί τῆς λιτανεύσεως τῆς ιερᾶς εἰκόνης πού τελέσθηκαν στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Ματρώνης τῆς πόλεως Χίου.

❖ Ἀγιοπρεπῶς ἐωρτάσθη τὸ Σάββατο 26-10/8-11 καί ἡ μνήμη τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, πού τελέσθηκαν στὰ πλαίσια τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου στήν περιώνυμη Ἱ. Μονή Ἀμφιάλης, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ὡς συλλειτουργὸς τοῦ οἰκείου ἱεράρχου παρέστη καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Κατὰ τὴν εὐσχημο καί ἀγία ταύτη ἐορτὴ προεξάρχοντας τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου ἐόρτασε τὴν ἐτήσια πανήγυρη τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου Καβάλας.

❖ Ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμ. Ἀγαθαγγέλου Σαμαρά τὴν Παρασκευὴ 1/14 Νοεμβρίου ἐορτάσθη ἡ μνήμη τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ στὸν ὁμώνυμο ἐορτάζοντα Ἱ. Ναὸν Καρλοβάσου Σάμου.

❖ Ἡ Σύναξις τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐορτάσθηκε μέ κάθε λαμπρότητα τὴν Παρασκευὴ 8/21 Νοεμβρίου. Συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου καί τοῦ Ἱεροῦ κλήρου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος προέστη τοῦ πάνδημου ἐορτασμοῦ τῶν Ἀγ. Ἀγγέλων εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ἀγ. Ταξιαρχῶν Ἀθικίων Κορίνθου. Ὁμοίως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὡς τοποτηρητὴς τῆς ἀκριτικῆς Χίου, προέστη τῆς ιερᾶς ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε εἰς τὴν πανηγυρίζουσα προσκυνηματικὴ Ἱ. Μονή Ἀγ. Ταξιαρχῶν Νένητων Χίου.

❖ Ἀγιοπρεπῶς ἐορτάσθη τὸ Σάββατο 9/22 Νοεμβρίου ἡ μνήμη τοῦ θαυματουργοῦ Ἐπισκόπου Πενταπόλεως Ἀγ. Νεκταρίου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς προέστη τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὸ ἐορτάζον Μητροπολιτικὸ ἰ. παρεκκλήσιο Ἀγ. Νεκταρίου Χατζηκυριακείου Πειραιῶς. Ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμ. Νεκταρίου Ἐλευθερίου ἐόρτασε τὴν ἐτήσια πανήγυρὶ τοῦ τό Ἱ. Ἡσυχαστήριου Παναγίας Πορταϊτίσσης Ἀγ. Νεκταρίου Ἀρτέμιδος. Ὁμοίως πανηγύρισε καί ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Νεκταρίου Ρόδου, ἐνῶ εἰς τὴν Ἱ. Μονή Παναγίας Ὁδηγητρίας - Ἀγ. Νεκταρίου Ἀχαρνῶν ἐτιμήθη ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου δι' ιερᾶς ἀγρυπνίας.

❖ Τὴν Δευτέρα 11/24 Νοεμβρίου ἡμέρα τιμῆς καί μνήμης τοῦ Ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, πανηγύρισε ὁ ἱστορικός Ἱ. Ναὸς Βιλλίων, καί αἱ Ἱ. Μοναὶ Ἀμφιάλης καί Ἀνθούσης.

Συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου καί τοῦ ἱεροῦ

κλήρου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ Βιλλίων, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως προέστη ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης. Ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας

κ. Χρυσόστομος μετὰ τὸ πέρας τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἱ. Ναοῦ Βιλλίων μετέβη εἰς τὴν ἐορτάζουσα Ἱ. Μονὴ Ἀνθούσης καὶ χοροστάτησε στὸν Μ. Ἑσπερινὸ τῆς Ἱ. Ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε στὸ μεγαλόπρεπο καθολικὸ τῆς Ἱ. Μονῆς πρὸς τιμὴ τοῦ μεγαλομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Ἀγ. Μηνᾶ. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν πού τελέσθηκαν στὸ πλαίσιο τῆς ἐτήσιας ἐορτῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Μηνᾶ Κερατσινίου.

❖ Προεξάρχοντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου ἐορτάσθη τὴν Τετάρτη 13/26 Νοεμβρίου ἡ μνήμη τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου στὸν ὁμώνυμο Ἱ. Ναὸ Λαμίας.

❖ Τὴν Πέμπτην 14/27 Νοεμβρίου ἡμέρα τιμῆς καὶ μνήμης τοῦ Ἀγ. Ἀποστόλου Φιλίππου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέστη τῆς ἱ. πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Φιλίππου Καμινίων.

❖ Ἰερουργοῦντος τοῦ αἰδεσιμωτάτου Ἱερέως Περιάνδρου Ἀθανασάκου ἐορτάσθηκαν τὴν Πέμπτη 21-11/4-12 τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ ὁμώνυμον Ἱ. Παρεκκλήσιο Νεαπόλεως Νικαίας.

❖ Μὲ ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα ἐορτάσθη τὴν Δευτέρα 25-11/8-12 ἡ μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Αἰκατερίνης. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς χοροστάτησε εἰς τὸν Μ. Ἑσπερινὸ πού τελέσθηκε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Αἰκατερίνης Πατησίων, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη τῆς ἐορτῆς ἡμέρα, κατὰ παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος. Πάνδημος ὑπῆρξε καὶ ὁ ἐορτασμός τῆς συνωνύμου τῆς Ἀγίας Ἱ. Μονῆς Λουτουφίου. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Ἰερουργοῦντος τοῦ πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. Νεκταρίου Ἐλευθερίου τὸ Σάββατο 30-11/13-12 ἐώρτασε ἱεροπρεπῶς ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Ἀνδρέου Περιστερίου.

❖ Περιλαμπρὸς ὑπῆρξε καὶ ὁ ἐφετεινὸς ἐορτασμός τοῦ λαοφιλοῦς Ἀγ. Νικολάου. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς Παρασκευὴ 6/19 Δεκεμβρίου χοροστάτησε εἰς τὴν Θ. Λειτουργία πού τελέσθηκε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Χαϊδαρίου.

Στὴν λαμπρότητα τῆς ἐτήσιας πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Νικολάου Παιανίας συνέβαλε καὶ ἡ συνιερουργία τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερωντίου, ὡς καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου, ἐνῶ συμπροσευχόμενοι παρέστησαν ὁ πνευματικὸς καὶ κτήτωρ τῆς Μονῆς Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν, ἐνῶ εἰς τὴν λαμπρότητα τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ ὡς καὶ τῆς πανδήμου λιτανείας τῆς ἱερᾶς εἰκόνας συνέβαλε καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητρο-

πολίτου Πειραιώς καί Σαλαμίνος κ. Γεροντίου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου. Ὅμοίως πανηγύρισε καί ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Νικολάου Π. Ἡρακλείου.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ.Ο.Χ. ΚΑΒΑΛΑΣ

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε, γιά δεύτερη φορά, ἐκδήλωση στό ἀμφιθέατρο Νομαρχίας Καβάλας τήν Κυριακή 16/29-11-2008 ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, σέ συνεργασία μέ τά τοπικά ἐκκλησιαστικά συμβούλια καί ἀρκετούς ἐθελοντές.

Τό πρόγραμμα περιελάμβανε δύο ὁμιλίες: τοῦ Θεοφ. κ. Γρηγορίου μέ θέμα «**Ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση ἀπό τήν πρώτη ἐκκλησία ἕως τόν 21ον αἰώνα**» καί τοῦ καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἀρχιμανδρίτου κ. Μεθοδίου μέ θέμα «**Ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση καί ὁ οἰκουμενισμός**». Τήν ἐκδήλωση πλαισίωσε ἡ βυζαντινή χορωδία τοῦ κ. Ἀθανασίου Ἰωαννίδη, ἡ ὁποία ἔψαλλε κατανυκτικά τροπάρια καθώς καί ψαλτοτράγουδα Ἀν. Θράκης, Καππαδοκίας, Μ. Ἀσίας καί Πόντου.

Τό πρόγραμμα ὁλοκληρώθηκε μέ τήν ἀπονομή τιμητικής πλακέτας στόν π. Δημήτριο Σουφτᾶ ὡς ἐπιβράβευση τῆς πολύχρονης προσφοράς του στόν ἱερό ἀγῶνα, ἐνῶ συγχρόνως γινόταν προβολή φωτογραφιών.

Τήν παρουσίαση τοῦ προγράμματος ἀνέλαβε ὁ αἰδεσιμ. ἱερέας π. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης, ἐνῶ πολλοί ἦταν οἱ ἱερεῖς πού προσήλθαν ἀπό διάφορες πόλεις καί μᾶς τίμησαν μέ τήν παρουσία τους.

Τήν ἐκδήλωση ἐκτός ἀπό πλῆθος κόσμου παρακολούθησαν ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων Γ.Ο.Χ. Βορείου Ἑλλάδος (Θεσ/νίκης, Σερρών, Κομοτηνῆς, Ἀλεξανδρούπολης), καθώς καί τοπικές πολιτικές ἀρχές (δήμαρχος, δημαρχ. σύμβουλοι, ἀντινομάρχης, νομαρχιακοί σύμβουλοι). Ἀξιοσημείωτη εἶναι ἡ ὀργανωμένη τηλεοπτική κάλυψη πού ὑπῆρξε καθόλη τή διάρκεια τοῦ προγράμματος καί ἡ ἀναφορά τοῦ γεγονότος στίς τοπικές ἐφημερίδες τῆς Καβάλας.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος κατά τίς ἀρχές τοῦ μηνός Νοεμβρίου μετέβησαν στήν Ἀμερική πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Γ.Ο.Χ. Οἱ δύο ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιερεῖς συναντήθηκαν στήν Ν. ὸρκη μέ τούς ἐν Ἀμερικῇ εὑρισκομένους Σεβασμ. Μητροπολίτην Ἀμερικῆς κ. Παῦλον καί Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλον καί ὅλοι ὁμοῦ μετέβησαν στήν πόλη τοῦ Σικάγο, ὅπου πανηγύριζε ὁ Ἱερός Ναός Ἀγίων Ἀναργύρων (1/14-11-2008).

Μετά τὸ ἀρχιερατικό συλλεiturγο τῆς ἐορτῆς καί τό γεῦμα, ἀκολούθησε Ἱερατική Σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Μητροπόλεως. Οἱ Ἀρχιερεῖς, μαζί μέ τούς παρευρισκομένους ἱερεῖς εἶχαν τήν δυνατότητα νά συζητήσουν ἀπό κοινου θέματα πού ἀπασχολοῦν τό ἔργο τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου. Στή συνέχεια ἔμειναν στόν χώρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς γιά νά συνεδριάσουν ὡς Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καί συζήτησαν ποιμαντικά θέματα λαμβάνοντας ἀποφάσεις καί σχετικές προτάσεις πρὸς τήν Ἱ. Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Τήν ἐπομένη ἔλαβε χώρα ἡ ὁλοήμερη συνεδρίαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

τῶν Γ.Ο.Χ. στό ὁποῖο συζήτησαν μέ τήν παρουσία τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἐνοριῶν τά ὀργανωτικά θέματα τῆς Μητροπόλεως καί δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά ἀκουσθοῦν ὅλες οἱ ἀπόψεις καί προτάσεις τους καί κατόπιν συζητήσεως νά γίνει ἡ σύνθεση τῶν λύσεων στά προβλήματα πού τούς ἀπασχολοῦν.

Ἦταν πολύ συγκινητική ἡ παρουσία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Παύλου σέ ὅλες αὐτές τίς ἐκδηλώσεις, δεδομένου τοῦ ὅτι ἦταν ἡ πρώτη του ἐπίσκεψη σέ Ἐνορία ἐκτός τῆς Νέας Ὑόρκης μετά τήν ἀσθένειά του.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος παρέτεινε τήν παραμονή του γιά νά μεταβῇ στήν πόλη του Ντιτρόιτ καί νά προεξάρχει τῆς ἐκεῖ πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, συμπαραστατοῦμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου.

Ὁ Θεοφιλέστατος εἶχε ἀκόμη τήν εὐκαιρία νά λειτουργήσῃ καί στήν δεύτερη Ἐνορία τῆς Ἐκκλησίας μας στό Ντιτρόιτ, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Σπυρίδωνος τήν Κυριακή 10/23-11-2008.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

❖ Μέ ἱερή εὐλάβεια καί υἱική ἀγάπη ὁ ἱερός κλῆρος καί ὁ εὐσεβής λαός τῆς Ἐκκλησίας μας ἐτίμησαν τήν Τετάρτη 13/26 Νοεμβρίου τήν ἀγία μνήμη τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας πατρός Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς ἐπίσης καί τά ὀνομαστήρια τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομου. Ἀπόληξις τοῦ λαμπροῦ ἑορτασμοῦ ὑπῆρξε τό ἀρχιερα-

τικό συλλεῖτουργο πού τελέστηκε ὡς εἴθισται στήν Ἱ. Μονή Παναχράντου Μεγάρων, προεξάρχοντος τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου. Ὡς συλλειτουργοί τοῦ Μακαριωτάτου παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος, Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Συμπροσευχόμενος παρέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Μέ ἐπισημότητα ἐτελέσθησαν τό ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς 25-10/7-11 ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου τά θυρανοίξια τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Δημητρίου τοῦ ὁμωνύμου Ἱ. Ἡσυχαστηρίου Δομβραίνης Βοιωτίας, πού ἀνήγειρε ὁ εὐσεβής πόθος τοῦ Ὁσιωτάτου ρέκτου Μοναχοῦ π. Ἰγνατίου. Μετά τόν Ἀγιασμό καί τήν τελετή τῶν θυρανοίξινων καί μέ τήν συμμετοχή τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἑσπερινός, μετά τό πέρας τοῦ ὁποῖου ὁ προεάρχων τῆς ἐορταστικῆς συνάξεως Σεβ. Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος ὠμίλησε ἐπικαίρως διά τόν ἑορτάζοντα Ἁγ. Δημήτριο καί εὐχήθηκε τά δέοντα εἰς τόν ἐμπνευστή καί κτήτορα τοῦ ἱεροῦ Μονυδρίου π. Ἰγνατίου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Εορτή Όσίου Παχωμίου, Χίος 14-10-08.

Γ. Ναός Αγίας Ματρώνης Χίου, 20-10-08.

Γ.Μ. Αγίου Αρτεμίου Κορυδαλλού, 20-10-08.

Γ.Μ. Αγίου Δημητρίου Αμφιάλης, 26-10-08.

Γ.Μ. Αγίων Ταξιαρχών Χίου, 6-11-08.

Γ.Μ. Αγίου Νεκταρίου Αρτέμιδος, 9-11-08.

